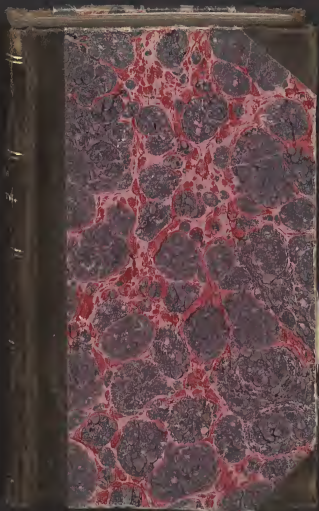

A

Delhandling

Reñe Leikn

þess sem er

Einn

Endur-Fæddur Madur/

þad er

Eins Rett Christens-

Nid Einfalldlegasta og Skil-
lanlegasta Samasteket og
Skrifud þeim Andvara-
lausu til Nauð-
synlegrar Pröf-
unar

Og

þeim Rædvondu til Upp-
vakningar.

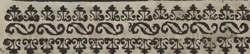
Þryckt a Hoolum i Hialltad. 1744

2. Cor. 13. v. 5.

Reyned ydur simlfer /
Hvert pier erud i Truñe.
Reyned ydur simlfer.

J. N. J.

PAD er so harla Naudsynlegt fyrer Eirn og Sierhvern/sem gyrnest ad verda Saaluhoolpen / ad hafi ma olldinges ecke vera þess aan / Nefnelega þetta/ad hafi faae ecke alleina riettast Skilning a þvi Lærdoome um Endurfæðingena/og ad hafi verde þar um frædbur hid skilanlegasta/ Helldur og so/ad hafi hafe orded Hluttakande i þessu Velgiørninge Gudlegrar Naadar / hvor sa Trulynde og Saklorde Wottur JEsus seiger þeim med

kerum og lioosum Ordum i opeñ Augun/ hua hvertium þesse Naud-ar Verkun er ecke ødur skied sie undañfareñ: Nema so sie ad nock ur (þad maa vera hver ed vill / Edla edur O-Edla / Yfterbodare edur Vndergiefeñ / Vngur edur Gamall) verde ad Nyu faddur / kañ hañ ecke ad siaa Guds Ryke/ Joh. 3. v. 3.

Ad þad sie so Naudsynlegt / ad hver sem Eirn / er vill verda eigande þeirra Giæda sem bløffa Eilyflega hlioote og so ad vera Endurfæddur/ verdur stadfest so sem a Einum Grundvelle med Natturu siałfs Guds so og lyka Mañsins. Gud er hiñ

hiß allra Heilagaste / hiß allra Fullkomnaste / hiß allra Rettlætaste / þar a moote er Mad urenn epter Synda falled af Natturuñe Gagn spilltur og fullur af Synd og Saurugleikum / sem strijda i gegn Guds allra Heilagustu Vere og Natturu / hvad Paulus augloslega sijner / Eph. 2. v. 1. 3. Þess vegna er þad so Naudsynlegt sem Omissande / ad þar verde undañ ad gainga og skie Ein ÿfred stoor Umbreiting i Hiarta / Huga / Sinne z ollum Salar Kroptum þess hvers og eins Mañs er vill koma st i Dyrdarlegt Samneyte Guds þess Heilaga og Fullkomnasta Gooda.

Hvilkt Umbreiking skiedur all eina i Endurfædingenne/ sem er Innefaled i þvi / Ad Gud Eirn og Þrennur / Fader / Sonur og Heilagur Ande/ fyrer utan alla adra Himlu/Tilstofnan edur Samverkan/ Enn af Einskiærre Nad/ færer fyrst Almenne lega Smaa-Børnenn fyrer Vatns Laugena i Ordenu/ Edur fyrer þa Heilogu Skijrn/ Enn hina Elldre og

Stærre

Stærre fyrer Þad Oþor-
geingelega Sæde Guds
Ords/ ut aß Myrkrenu til
Liossens/ ut fra Daudan-
um til Lijfsins/ geþur þeim
Truma/ upplijser þa i Skil
ningnum/ Helgar þa i Vil
ianum/ Jtē/ giorer þa alla
adra Meñ eñ þeir adur
voru/ 1. Pet. 1. v. 3. Joh. 1.
4. v. C. 6. v. 33. Tit. 3. v. 5.
Eph. 5. v. 26. 1. Pet. 1. v. 23.
1. Cor. 4. v. 15.
Þetta Guddoomlega Verk

 neþn

nefnest Endurbæding (Edur Endurgietning) hvad þegar hest er samanjafnad vid Nattur-legann Gietnad og Fæding / þa kann og þetta hvørutveggia ad gief-fa Eina mykla Upplysing um̃ þad/hvørsu þad fare fyrer Mann-enum̃ i Endurfædingunne / so þad þarf ecke framar ad utskyra /. Þo-man leggia þetta Eina þar vid/ ad lyka sem þar er nockud Raun-ar Orded i Gietnadenum og Fæd-ingunne / sem þo ecke var ædur til/ Eins lyka verdur Eirn Nyr Madur/Ein Ny Skiepna i End-urfædingunne / sem þo ecke hefur ædur vered. Ezech: 36. 26. 27.

Þesse Endurfæding hefur mørg Agiæt Nøfn i Heilagre Ritn.

Rikningu/ af hveriū pad er Audnumed z skiled / hvilliker ad hefar rettu Eigenlegleikar sieu. Nun kallast Gudleg Nattura / 2. Pet. 1. 4. Hvadecke a so ad skiliast sem Vera Manssens Umbreitteft / helldur so / ad Guds Mynd Uppreisest og Vidrektest hia peim sem Endurfædest/og ad hast/ sem adur var Holldlega og Verolldlega Lyndtur / sa ed Engan Anda hefur/so sem Judas tek ur til Orda v. 19. Giørest Andlega og Gudlega Lyndtur/edur hū ødlost Eitt Andlegt Lyf / Gudlegt Sine og Hugarfar / Lioos/ Byrte og Krapt i sig. Joh. 1. 9.

Nun kallast Eitt Añad

Siñe/ og Andlegt Siñe /
1. Joh. 5. v. 20. Rom. 8. 6. Sokū
þess / ad þar ed Skilningurinn laa
forr so sem Vssivafenn i Einum
drñum Mackva med Einunges
Myrkre / Raunguum Jmindunum
og Hleyppe Doomum / Og Viliesi
hneigde sig lijka til þess / sem er
Fiandskapur gegn Gude/ þa þeck-
er nu hid fyrra/ þad er Skilninga
urenn i þeim sm er Endurfæddur/
og lijka dæmer uñ Himnesska Hlute
med einum Himneskum Hætte/og
hid Seirna Nefnelega Viliesi /
kiorer þaa z Vtvolur/ og Hneig-
er sig med Einu Hiartaulegu Tru-
nadar Trauste til Guds.

Nun Nefnest Ein Ny Skiep
na/

na/ 2. Cor. 5. 17. Gal. 6. 15. Bæde til ad skyna þar med þa Stooru Vmbreiting / sem skedur i Sioorvollum Mañeñ fyrer Endurfædingena / sem og til ad Vtlysa alla Krapta Siaalfs Mañsens þar fraa / so ad hañ i þessu furdanlega mikla Verke / giører eins Lijtleñ Styrk sem i sinne Skøpun / Getnade edur Fæding / Ad eg gete nu ecke ad so Stoddu þar uñ / Hversu hun nefnest Ødru vysse/ þar hun kallast Ein Jñre Madur / Nytt Hiarta / Kiøtlegt Hiarta / og so framvegis.

Sa sem hefur nu hlosed þetta

 Nya

Nya Nafn / so ad hañ kalleft af Gude faddur/hefur feii/ þott hñ sie añars hiñ allra Vesælaste þurfa Madur/og so ødlast Eina þvilijka Farsælld/ sem er so miklu ædre og veglegre eñ øll Giæde og Vegsemd su er Verølldeñ mæ veita / sem Himeneñ er ædre eñ Jørdeñ / Þvi hverfu Omerkanleg Giæde eru ecke þetta / ad verda eitt Barn hins allra Hæsta/ eirn Guds Vinur og Felage Konungs allra Konunga/eirn Erfinge allra Andlegra / Ja allra Eylijfra Giæda / eirn Sampioon Eingelaña/eirn Sigurvegare yfer Diøflenum og Giørvøllum Helvijtes Her/ Eirn Sæ er yferviñur Heimeñ/ Eirn Herra yfer sijnu Giede/

Eitt Mustere Guds og hans Augasteirn/ þar Sa sem nu hefur Giørst þvilijkur / var ædur Satans Þy og Þræll / Eitt Reidekiar Barn / Eirn Synda þræll/ Eirn Fiand Madur Guds og allra Heilagra Eingla.

Ad vÿsu gietur alldrege nockur Eirn/ Sa sem er nu Riett Endurfæddur/og athugar þetta/ med þvi øllu sem þad ikelijkur/ nooglega dæmst ad þessum Rijkdøme Gudlegrar Nadar/sem honum er hier med veittur æn allrar sinar Verdskulldunar / Myklu helldur finnur hann sig ad vera þvingadann til / ad læta Hiarta sitt og Munn vera fullann af þvilijkum Ordum : Sonarlegum Anda/og med hin-

um allra audmiukasta þacklætes Huga : DRottenn hefur mykla Hlute vid mig giört / þar ut af er eg gladur.

Med øllum þessum Fiarsiood-um / sem liggia opnader i þessu Eina Orde Endurgiæding / hvørum oss er af Naad giædder ver-ed i þeirre Heilogu Skrifft / hvar fyrer hun kallast og Endurgiet-ningar Laug / Tit. 3. v. 5. Og være Offande / ad aller þeir sem hreyfa sier af þessum Ometan-lega dyrmæta Velgiørninge / giæ-te giört þad med øllum Sanse og Kielle / þegar þeir eru komner til Vits og Ara / lyka sagt med glad-re og goodre Samvitsku / ad þeir heyrde Gude til / ad hñ være þeir-

ra Fader/ þeir væru hans Børn/ þeir væru ryker i hønum og Samarfar Christi. Hvorsu fogur Bloomstur munde þa ecke meiga sia i Alldengarde Drottens ? Hversu munde þa ecke Mariu siet hvers Christens Mans lata þad vera sier eitt hid mesta Eptirlæte ad horfa a þessa Brædsemid / þar ecke være annad ad lyta / ell Sniohuitt Lamb/ er koma so Tahrein fra Hreinsunar-Laug sialfs Christi hins Æðsta Hyrdersins.

Ell eins og þvi er hæktad i Nattur legum Efnum / ad þar eru viss Kiekie-Teikn/ sem seigia til þess/ hvert eitt Nyfædt Barn er med Lyfe edur ecke/ Sokum

þess / ad sie þ[illegible] ad L[illegible]ke / þa hrær er þad sig / Ut.dat / [illegible]er og tekur vid Briostenu til ad siuga / o.s.f. So eru og einga skildur nockur Debrygdul Kiecke-Teikn til / af hvertum Einn Endurfæddur Madur þeckest gløggløga.

Ad sønnu verdur þvi ecke neitad / ad Mijmargur Synda-þræll vill og so láta Ljda nockur af þeim uppa sig / og af þvi hann veit edur heyrer / ad þau hin sømu verda eitig ut heimt af Einum Endurfæddum / þa giører hann strax hina sømu Alyktan um sig / og vill med eingu moote láta koma sier fra þeirre Meining / ad hann sie i Tølu hinna Endurfæddu.

Eg vil nu tala hier alleina um̃ þriu þess häkktar Kienne-Teikn/ epter hverium eirn Ogudlegur og Vankruadur vill med allre Ork koma sier og vorum til ad hallda fyrer vyst/ ad hañ sie i Standе Endurfædingarennar og Nädarennar. hañ seiger.

(1.) Eg hefe hloted Skijrn / þa eg var Nyfædt Barn/ hefe Jnklædst Christo i henne/ Eg er ordeñ fyrer hana/ Eirn Limur þeirrar Christelegu Kyrkiu / Hvorsu mea eg þa efast um̃ þad/ hvert eg sie eñ þa Eirn Endurfæddur Madur. þad er Sañleike/ sem ecke verdur moote hafst/ ad Endurfædingeñ er sa Velgiorningur/ sem Mañe verdur giefeñ og veitt ur

ur i þeirre N+ Skijrn/ so sem mäd-
ur hefur vered stadfest. Eñ
hver og Eirn sem les þetta/ edur
heyrer lesed / Ransake sig hier
sialfur frame fyrer þeim / hvers
Augu eru so sm̃ Elds-Loge/hvi-
lijkur hañ sie nu / og hversu hon-
um sie Raunar hattad i sijnum
Christendome. Hvert hefur
Madureñ hallded med Trufeste
vid þä Naad / sem hañ odladest i
Skijrnene/allt i fra blautu Bar-
ns Beine til Malægs Tijma ?
Hvert mun ecke Samvitskañ for-
la i giegn. Einum og sergia med
Saktinda Bitne/ ad hñ hafe trod-
ed þeña Skijrnar Sattmala und-
er Fotum sier/med þvi/ ad pioc-
ka Syndene wokproaulega/med
Elsku

Elſku til Heimſins/og ad gioraſt honum lijkur / med þvi / ad meta ſialfan Gud og þau Andlegu Gæde Einkes edur og nærſta lijt elo/og þaþeg med hinum illa Þral eydt Gotze ſijns Herra / edur ſo ſem hinn Ohlijdne Sonur/utſoad ſijnum Arfe?

Hvad ſtodade þad Gydinga / ad þeir ſogduſt vera umſkorner z Abrahams Barn/ eff þeir giorduu þo ecke utan Myrkrana Verk. Hverſu ſem þeir villdu ecke trua þvi / þa urdu þeir þo ad heyra þau Ord af Muſie ſialfs Saklauſſins: Þier erud af Fodurnum Fianda/ Joh. 8. v. 33. 39. 44. Rom. 2. v. 28. 29. Jer. 4. v. 4. Og viſſulega verdur Doomur

Syndarans myklu stærre þar med ur/ ad hann skyrskotar til þeirrar Heilogu Skyrnar/ hvar med hann vidurkiener under eins / ad Gud sa Eylijfe Fader Myskunsemdo-anna hafe teked hann ad sier med allre Trygd og Alud þa þegar hann var Eitt Nyklaked Barn/ ad hann (Madurenn sem lifer Ogudlega) gange nu ecke af sinne Naalfu fra-ann/epter þeirr dyra Eyde og þvi Heite sem hann þa giorde / Þvi eins lyted og þad gagnar Einum Upphlaups Manne/ ad hann hef-ur fyrrum unned sijnum Konunge Hollustu Eyd / Eins lijtels Lids mun eirn / þoolt hann sie skyrdur / vænta sier af þvi/ þegar hann hef-ur falled fra Gude aannadhvert med

med Jdkun Leynelegra edur Open-berlegra Synda / allt þar til hñ hefur Endurnyad hañ Sacktmaala sem hañ hefur rofed/ og lætur draga sig a' Ny til Guds med eirnre Saňarlegre Vmbreiting Hiartans.

(2.) Nñ Ogudlege ꝛ Vanfruade segest og vera Endurfæddur / og ælyckta pad sie þañig vþþ / af þvi hañ fer til Kyrckiuñar / Skriftast og geingur. Jtem / Af þvi hañ Les Margar Bæner ꝛ marga Psalma og Giører allt þetta optar eñ sialldnar.

Nu er pad vþþ/ad. Eirn Endurfæddur giører allt þetta/og þar i giører hañ Rett / þvi þar til Skylldar hñ Sialfs Guds Bod/

hañs

hiß egin þorf/ z hærsta Nyttsemd.
Enn Menn Rannsake vel sitt eiged
Hiarta epter Guds Dyrmæta og
Hææleita Orde / hverk margs eins
Auga sie ecke Skaalkur/ þegar þvi
lijkt er adhafst/ sem þo er ad vissu
Netlagt i sialfu sier ? Margur
giører þad ann adhvert af Eintom
um Vana/ edur af Melorda Sij-
ke. Þvi þott þad Sannleiksins
Ord/ fyrer hverk Gud fader oss/
Jac. 1. v. 18. Sie alldrege Predik-
ad so nakvæmlega inn i Hiartad/
þa læta Menn þo Diofulenn saa
þad opptlega burt hripsad eins
fliott / so þad nær ecke ad bera
neirn Avoxt / Luc. 8. v. 12. 15.
Gange Madur til Skripta og
sydann til Altares/ þa er Hiartad
eingu

einga ad sijdur Dumbreitt / hia þeim sem er Veralldar Barn / þad vill ecke laata hreinsast fraa Elskuse til Syndareikar / og giere er vidlijka og Hundurenn / sem etur upp optur sijna Spyu / o. s. fr. 2. Pet. 2. v. 22. Þafig hafde Israel / sem var epter Holldenu / ecke neitt gott af þvi fordum / ad hann sagde med myklum Huga: Hier er Mustere DROttens / hier er Mustere DROttens / hier er Mustere DROttens / Helldur var hroopad þar aa mooke til þeirra: Bæted ydvarn Lifnad og Athæfe / Jerem. 7. v. 4. 5. So er og saa ecke helldur ad neinu betre / sem skijrskotar til þvilijkra Verka og steigest tijdka þau / so lenge

sem

sem han hefur ecke ellt Sundur, kramed Hiarta / pad er / hefur alvarlegt Natur og Andstygd a allre Synd / ecke helldur feinged Hlutdeilld i Stufne sm verkar fyr er Kiærleikan / helldur giører sig Afelles Doom þvi stærre z skiel, felegre þar med.

So er og lyka su Astæda enyt / sem Eirn Oendurfæddur fram fører hier a moole/ Nefnelega/ad pad gete ecke aflad vered en han sie Endurfæddur af þvi.

(3.) Ad han lifer einu Heidar legu Lyferne / Yfervallded hafe alldrege þurft ad skipta sier neitt af honum/ hver Madur verde ad giefa honum þan Lofftyr/ ad han sie frænseiddur ollu Ohoofe/ life

Spak-

Spaklæti og Noogværu Lyfer-
ne / ad hafi sie Meinlaus Madur
og Skickanlegur. Eñ i þessu
vill nu Nættúrañ herma epter
Nadeñe/ hvad þeir sem eru hek-
ar/ Eg meina Nadarefiar Bø-
rn / leggia og hañg Alud a / ad
giora hvad Erlegt er / og hvad
vel soomer / Phil. 4. v. 8. Eñ
þeir binda þar ad auke / Eina
Iñvortis Gudrækne vid hina ytre
Naudvendne so þar fylgiast jafn-
añ ad / 1. Tim. 2. 2. Samt
finst þ rekka Framferde i Christo
sem giller / þess vegna ecke hiaa
þeim öllum / sem hroosa sier af
Utvortes Naudvendne. Ef þau
rettu z sönu Keñe-teikn Endur-
fædingarefiar være Iñefalen i

Utvorles Prud. Meſſu/ þa yrde
þad og ſo ad vera/ ad Jiallde all-
ur Neidingia hafe vered Endur-
fæddet / uppa hverra Stilling/
Rettſyne i Vidſkiftum z Alhofn
um/ Nogvard/ o. ſ. fr. Ad þar
finiaſt morg epterlakaverd Dæ-
me / ſo ad marger þeir meiga ſiꝇ
Skamaſt / er Nefnaſt Chriſtner/
þa þau verda ſyn d / hvad ed feer
Vitne þar um / hverſu Langt
ad Lioos Nattúrunar alleina fær
komed þeim a Leid / ſem hefur þo
ecke neitt af þvi/hia / i edur med
ſier/ſ er af Guds Anda. Þat
Konur ſem Offoocktu hiꝛ Nel-
laga Paulũ og Barnabas
nefnaſt ſkiltanlega Merkelegar
og Næverſkar Konur / Act. 13.
v.

v. 50. Eñ hver ser ecke af þeirra Verkum / ad þar hafa vered Veikfære Myktra Nofdingiane / hverſu ſem þær voru ſkickanlegar añars. Niñ Gamle Raadvande Nicodemus hafde lifad ſo leinge i ſijnu Phariſaiſka Reikfaſe / Eingu ad ſidur verdur hañ ad heyra / ad allt þetta ſie eñ þa ecke noog / helldur verde hañ ad gioraſt eirn añar Madur ef hañ girnteſt ad ſiá Guds Auglite e Þar fyrer ſkulu aller þeir ſem eru Heidvirder þo ecke ulañ epter Veralldareñar Sid og Alycktan / hverter þo komaſt ecke leingra eñ ſo / ad þeir eru Utvortes Skickanleger og Oſtraffanleger epter Loguñum / eñ vita ſamt eckert af

 nein

neirnre Utbreiding til sakirar Yd runar i Hiartanu / peir aller / sege eg / skulu lata pad vera sier sagt og Hugfesta pad sem Frelsarenn seiger : Pu blindur Phariseare / hreinsa fyrst hid Jnnra a Bikur, um og Diskum / so ad hid ytra ver de og hreint / Matth. 23. v 26. Pegar Uppspretten er Ohrein / pa er ecke ad ætlast til goods Vatns padan fra / og pegar ad Hiartad lifer enn pa so / ad pad pioonar Syndenne i Leyne / pa er pad po allt saman Vidurstygd fyrer Gude / sem sigkur Madur hefst ad / hvers u ægiætt / Aruverdugt og Neidarlegt sem pad pyker vera i Augstum Manna. Hier mætte greina enn fleyra af peim Undanbrogdum

brøgdum sem Eirn Vantruadur hefur / so sem pad / ad hañ hafe gooda Þecking a Gudlegum Fræd um / hvar af hañ lætur þo Eng añ Krapt næ ad þreingia sier iñ i hans Saal / til eins Saaluhiælp, legs Apturhvarfs / og er ecke Lærdur til Himna-Rykes / Og hvad þeßhattar fleira kañ ad vera. Eñ eg vil nu lykta ad ta la hier uñ / þo med Ordum hins Sæla Lutheri Þott þu vær er alldrei so Vitur og Volldugur / eirnig hiñ skraste og fegurste A, vorktur / sem Mañs Edle kyñe ad Geta af sier / þa fær þu ecke ad Sia Guds Ryke / nema þu verder allur añar Madur / þad er Endur sæddur / seger Christur / Joh. 3.

Efft þu tekur alldrege til þess med þijnum Hugsunum edur Kreptū / so þu byrier af Sialfum þier / ad verda þvilijkur / helldur verdur Gud ad byria þad i þier / og ad giefa þier sitt Sade til þess / Nefnelega sitt Ord / fyrer hvert Heil: Ande verkar þad i þier / ad þu helldur fast þar vid med Truñe.

Bilie þar fyrer Eirn og Sierhver / so sem hn allra Narf-sta Naudsyn Bltheimter þad / (gillde Mañ ecke einu polt hañ fare til Helvijtes) giera þa Ran-sokn / hvert hañ sie Eirn Endur-fæddur / þa spyrie hañ sig sialf, añ ad þvi mn allrar Hrasne og so

Ytarlega sem hafi elskat Velferd Saalar sinar.

(1.) Hvers hefur þu ordeð Maskynia i Saalu þinne/ epter þad þu hefur i Vppvextenum / og med Araftolgunefie broted þin Skyrn ar Saatmaala med mootþrooanlegum Syndum ? Hverl hofa Augu þyn Opnast / so ad þu hafer seed med Ogn og Skielfing/ hverssu Sneipulega þu hefur horfed fra Gude ? Og þa þu matter skooda i Speiale Logmaalsins þin Olæknanlegan Skada og Oluckusullu Meinsemd bæde Saalar þinar og Lykama/ hefur þu þa skolfed og titrad fores Guds Reide / so þu hafer ecke funded neinn Frid i þijnum Bein

umi/ allt þangad til ad Heilagur Ande hefur ad nyu fridad þyna Samvitsku fyrer þad Sæla Evangelium/ og Openberad þier þa brennande Elsku Guds i Christo / hvar med þier hefur giefest þad Hiarta/ad þu hefur allt þitt, Traust og Von a Gude ad hafa sie þier Lyknsamur fyrer Saker Jesu Christi? Psalm. 38. v. 7. Hiob 42. v. 6. Jer. 31. v. 19. seq. 25. Eph. 3. v. 12. 1. Tim. 1. v. 13. 15. 16.

(2.) Hatar þu allar þær Synder af Hiarta/hverium þu neitad er i Skyrnenne/Hvert ber þu saman Trega vegna nockurs/ sem þu veitst þier hafa morded / og þad strax er þu verdur þess asskyma /

Edur

Edur lifer þu eñ þa / þrott þad sie ecke ufañ Lærnelega i O-Rietl vyſſe/ Rangſleitne/ Agyrnd/ Ofund/ Lauſung/ illre Loſta-Girnd/ Siolfs-Elſku þeirre ſm̃ er Synd ſamleg / o. ſ. fr. Athuga hvad Paulus ſeger / Rom. 6. v. 14. Syndeñ / (ecke hin einaſta er hier fraſſtleñ) mun eige kuña ad Drottna yfer ydur (ef þier erud i Nadeñe) og hvad getur vered ſkiltanlegra eñ þad ſem Johañes utheimter af einum Endurfæddū/ 1. Joh. 3. 9. Hver af Gude er Fæddur / ſa gioerer eige Synd (þad er vyſvitande edur af æſettu Rade) og hañ getur eige Syndgañ (ſo leinge ſem hañ er Endurfæddur / getur hañ eige Syndgad

af Nreckoþſe moote ſiſie Sam-
vitſku) þviad hañ er af Gude
fæddur.

(3) Nverk gefur þu ſagt med
Sañe / ad þu ecke alleina beriest
daglega vid Syndena / ſem giører
vart vid ſig i þier / eins og i hver-
tum einum ſo leinge ſem vter lif-
um / Eirnig a moote þeirre Synd /
ſem hin vonda og Spillta Nat-
tura hefur hvad kiæraſta ? Edur
ſyner Kraptur Truarennar ſig og
miklu helldur i þvi / ad þu yfer-
viñur hana og Kroſſfeſter Hollde-
ed med þeſſ Gyrndum z Tilhneig-
ingū / þvi þeſſa Krapt Truarenn-
ar hefur Eirn Endurfæddur.
Þetta ukheimteſt Fortakslauſt
og hlytur Endelega ad vera / þvi

Johañes talar þañig / 1. Pist. 5. v. 4. Vor Truer Yfervinning-eñ/hver Verølldena (þad er allar Ofiefnlegar og Oleyfelegar Gyrnder i off / allt hvad sem er Jardneskt/ Verølldlegt og Synd-samlegt utan fyrer off og asianlt Siælfañ Satan þessa Heims Høfdingia) hefur yferuñed / Og i S. B. Post. 15. v. 9. Seger so / hañ hreinsade med Trunñe þeirra Hiørtu / þessa er Varnatta mille Nølldsens og Andanns Sa sem er Endurfæddur/ fitfur gierla til þeßar a hverium Deige/ Gal. 5. v. 17.

(4.) Vm hvad hugar þu eitta mest / og hvad er þad / fyrer hvertiu þu ber missa Ahyggiu /

Er þier mest giefed um þijna Salar Velferd? Er þijn Ãmegingne og Hemele a Himnum? Þecker þu Gud riett? Treyster þu hønum? Elskar þu hañ fram ar øllu i Sonarlegum Anda? Hrædest þu fyrer hønum so þu styggeɼ hañ ecke nie mngrer? Er þier liot rædt um hañ? Hvert lifer JEsus i þier og þañig ecke þu sialfur/ ecke þiñ eigeñ Vilie/ nie þitt eiged hreckvijsa Hiarta? Giefur þu Rum Hræringum/ Strøffunum/ Leidslu og Ladan Heil+Anda? Og leitar þu þier Yndes i þvi sem Hollde þijnu er aflars hin stærsta Andstygd? Þvi þeir sem Guds Ande leider/ þeir eru Guds Børn (þeir eru þad og

eingec

ꝛinger adrer) Rom. 8. v. 14. Matth. 6. v.21. Phil. 3.v.20. Matth. 22. v. 37. Gal 2. v. 20. Col. 3. v. 1. 2. Matth. 16. v. 26.

(5.) Er Hiarta pitt uppfyllt med eirnre Hræfneslausre Elsku og Kiærleika til pyns jafn Christens og Naungans/lyka vel til pitsa skixdustu Standmasta/og pad ecke til pess/ad pu hafer myket ed Nafn og Alit / nie helldur Abata par af/ Helldur fyrer Saker JEsu? Matth. 5. v. 44. 1. Joh. 2. v. 10. Og gisrer pu pessum Gott af pier/ hvar sem pier giefst Tækefære par til? Rom. 12. v. 20. 1. Joh. 3.v.18.

(6.) Pegar Truest og Kiær-

leikuretî hefur med Roolfestu i
piet/ hvert ber þu þig þa ad vara
Dagleg a heim sem er Hof-
udeð/ Nefnetega Christo/ ad pro-
ast i erfiare lifande og Heilagre
Þeckingu a honum / og ad verda
a lykare og lykare hafs Mynd /
med því ad epterfylgia honum sky-
fellt i Erku af Hiarta Eytelsal-
ur og Hoogvær ad Dæme þyno
Endurlausnara? Eph. 4. v.
15. 20. 2. Cor. 3. v. 18. Ebr.
12. v. 2. 1. Pet. 2. v. 21. Matth.
11. v. 29.

(7.) Eiru þa þess vegna en
medal Christi Sauda / hverier ed
heyra giarnast hafs Raust? Hver
er les þu þa / Hugleider og yfer-
vegar hafs Heil. Ord Kostgiæfe-
lega

lega i Hiartanu/so ad þu rannsak er epter þvi / hverßu þu sialfur ert a þig kominn? Lætur þu þetta vera þijna Hnadsemd / ad vera i þeirra Selskap sem ganga til Hussens Drottens/ so ad þu vaxer i Naad og Þeckingu Vors Drottens og Frelsara JEsu Christi? Edur ertu ad eins Heyrare og Lesare Ordsins og þo eing ed Glorare / Joh. 10. v. 27. v. 39. Ebr. 10. v. 25. Ps. 42. v. 5. Jac. 1. v. 22. 1. Pet. 2. v. 2. 2. Pet. 3. v. 18.

(8.) Hefur þu Anda Naadar-innar og Bænarennar / utheller þu giørvøllu þijnu Hiarta fyrer Gude / og talar riett Einfalldlega vid hann i Anda og Sannleika/ segiande

iönde honum hversu þu ert a þig komenn / og hvad þig brestr? Upp lypter þu þier skyllt til hans i Sonarlegu Trauste og med iñelegum Andvarpunum þar þu ert ad þinu Verke? Hvert Andvarp ar þu og flijr til Guds med Hiarta og Muñe / og þad i Leynum ei sijdur eñ Openberlega? Hvert verd ur þu þar med a hverium Deige akafare og heitare i Bæn og Gudrækne / so ad þu fæer bored ur Bijtum eñ þa meyre Krapt og Styrk i þeim Ifira Mañenum / Gal.4.v.6. Matth.6.v.5.6. 1. Thess. 5.v.17. 1. Pet. 4.v.8.

(9) Endurnijar þu þiñ Skyrn ar Sattmaala hversdaglega a

þañ

þaſt Nætt / ad þu Spyrier þig ſier i lage Kvolld og Morgna/ hvert þu hefur halldeð þad Neite ſem þu hefur bundeð þar i / og geingeð fyrer honum i Sonarlegre Hlyðne? Einnig / nær þu verdur þeſſ aſkynia / ad þu hafer ſkeikad endur og Siñum af Veikleika/ hvert bidur þu þa þiñ Himneſka Fødur med Jnnelegaſta Hiartans Trega ad fyrergefa þier allt þetta fyrer Saker Blodſens JEſu Chriſti? Hvert heiter þu þvi og ſo þa/ ad geima þiñar Truar frámvegis med meira Athygle og ad vardveita Gooda Samviſku / ſo ſem eitt hlyðeð Barn/ 1. Joh. 3. v. 19. 22. 1. Pet. 1. v. 13. 14. 1. Tim.

Tim. 1. 19.

(10) Geingur þu þessvegna til þeirrar H. Kvølldmaaltijdar / ad þu kunngiører þar med JEsu Dauda og Þijnu / edur Hugleider vel allt hvad hañ hefur giørt og lided fyrer þig? Fiñur þu ad þar er nockud Iñvortes Angur / Nat-ur og vidbioodur i Hiarta þijnu i giegn þeim Syndum / sem hafa hrygt JEsum þañig fyrer þijna Skulld / og fared þañig Aumkun-arlega med hañ? Geingur þu þanngad med Sañarlegu Hung-re og Þorsta þijnu armegna og Særda Hiarta til Svølunar og Styrkingar med Holde og Blode JEsu? Fiñur þu og lijka þa t þist til þess Forlijkunar Krapt-

ar

ar/ sem er i Christi Dauda/ so ad þu deyr æ meir z meir fra Synd-enne/ og gefur þig allan JEsu til Eignar/ lofar hann z Vegsamar/ Les og syngur giarnan um hann / og auglyser i ollu þvi sem þu giører og adhefst/ ad þu tilheyrer Christo z 1. Cor. 11. v. 26. 1. Pet. 2. v. 24.

(11) Ertu og so Þolenmoodur þegar þar a reyner/ z læhur þier þad lynda allvel/ sem Guds þijns Nønd skamtar og mæler mødur fyrer þig af Mootlætingum og Nzygdum? Þegar þu vetdur ad þola Nadungar Nafn og Sol-virdelegann Vmmlestur / af þvi þu medkienner JEsu Nafn og fyrer Saker hans Dyrdar/ eins og eitt

Guds

Guds Barn verdur optlega petta ad reyna / Hvernig liggur pa a pier ? Lijdur pu pad med Poleñmæde eins og pinn Endurlausnare? Og bidur pu fyrer Hvilijkū Pijnū Ovinum ? Matth. 11. v. 28. Marc. 13. v. 13. 14 Pet. 2. v. 23. Luc. 23. v. 34.

(12.) Amiñer pu Brooder piñ z Sañchristen Bingtarnlega med Hoogværum Anda af Medaumkvan og Elsku til hans Saalar Welferdar/nær ed hñ verdur yfer-fallen af Nockrum Breste/ z leit-a, pu pa vid / ad gefa auñed hans Saalu epter pvi andlega Hefnemans Embætte sem pu hef-ur a Hende eins og hver Ein Christen Madur / Gal. 6. v. 1.
Jac.

Jac. 5. v. 19. 20. 1. Theß. 5. v. 14.

(13.) Erfu eg so Trur og Dyggur / Kostgiafenn og Man alls Leida i þui Embatte og Køllun/ sem þu hefur vered i seltur? Hve rt huxar þu/ sem ert kalladur ad vera Eirn Kiekiemadur / helldur um þna Tijmanlega Atvikr/ enn þad / ad þu epter Skipan þijns Ædsta Byskups meiger mootiika Saaler þiña Tilheyrenda / fyrer hveriar þijn Saal er i Vede? Er þad þijn hellsta og Innleslegasta Sysslan / ad inplanta þijnum Tilheyrendum eins Vngum sem Gom lum eina lifande Þecking a Gude og Christo. Þu sem ert Þræll/ edur þu sem ert Ambatt/ Hvort

þioonar

Pioonar þu af Tru og Dygd/ og ert hlijdeß þijnum Hollde(gum Hus-Reconda og Hus-Moodur/ med Otta og Skielfingu i Ein-falldleik Hiartans/ so sem Christo/ þegar þier er skipad adgiøra þad nockud sem er Syndlaust i 2. Theß. 3. v. 10. 12. Act. 20. v. 28. Eph. 6. v. 5. 6. 7.

ERN so ad eg giøre nu ecke þessaſi Formaala oflangaſt/ þa hefur sa Nalærde og Gudhrædde Autor þessa Bæklings / sem hier med fylger / sindt med eins goodum Grundvelle/ sem med mgiætre Nytseme og Uppbygging / þesse hier upptaleſi og osiyr fleyre Kieñe-Teikn þeß sem er Eirn Endurfæddur Madur / so

so ad er Einn og Sierhver sem geingur til þessa uppsetta Speigils / og hyggur nakvæmlega ad sine Asynd i honum / mun brádt kunna ad merkia / hvert þar meige sia Kienne-Teikn eins Endurfædds Manns hia sier edur ecke. Og þar fyrer hefe eg framsett nockur af þeim Spurningum / til þess / ad hiner Einfölldu og Fafroodu / þegar þeir lesa þetta / giefe sied og lært þar af / hvernig þeir kunne ad spyrria og Ransaka sig sialfer / hverju þeim sie hallt ad / og hverju ad þeir sieu ad sig komner i sinum Christendoome og Saaluhialpar Efnum?

Þesse litla enn þo miog Marknama Book hefur vered alltent

 sem

sem good / Gudrækeleg og harla Nytsamleg af þeim Hølærdu Mönnum i Rostock Anno 1727. Er kefia Gudlega Speke epter Heil: Rikningu og þeirre hreinu Evangelisku Tru/ i þessum nafn fræga Stad og Hä-Skola/ Hefur hun þa og vered þar Prentud/ Og er þad su Edition epter hverre þesse Ulskrift er giørd. Apt-ur hefur Eirn vijdfrægur Theologus læted hana ganga ut a Prent i Asiad sifi / hvar epter þad er optsinnes sked/ eñ þo jafnañ i Þyy-sku / Og so fickst hun Eirnig ut-løgd og Prentud i Dønsku.

Þad er mijn Hiartanleg Bæn og Osk til Guds/ ad aller þeir sem lesa þesse Blød / giøre þad med

Hræsn

Hræsneslausu Hiarta/ Þvi/ sie eirn Dendur-faddur/ og finur ecke þau framfardu Kiene-Teikn hia og med sier (þvi hier er ecke vered ad tala um hina Skurludu og Freistudu) þa er han hin Vesal-aste allra Manna under Solunne/ jafnvel þott han hefde alla Sælu þessa Heims epter þvi sem hn vilLde Siælfur ækioosa. Paulus seiger: Hver han hefur ecke Christi Anda (og er þannig ecke Endurfæddur) Sa er eige hns: Hvers er han þa? Diofulsens/ eitt Helvijtes Barn og Eylifrar Fyrerdæmingar.

O/ Hversu Vesøl Skiepna er ecke siäkur Madur/ Rom. 8 v. 9. Þar fyrer sie hver og Einn sem

les þessa litlu Book / hid alvarlegasta ꝍmistur fyrer Saker JEsu Bloodugu Vnda og sinar Eigen Sꝍlar Velferdar / ad hann kansake sig vel og profe epter þessum Reglum / med þvi þær innehallda eckert annad/en hvad hid hreina / og Heilaga Guds Ord bijdur og skipar: Þar fyrer hefe Eg og / þessu til frekare Stadfestu ꝍdur i þessum Formꝍla framfꝍrt adskilianleg af þeim Kennekeinnum / sem finnast i siꝍlfu Skrifenu med Avijsan til Orda Stꝍlfrar Ritningarennar. Verder þu / Christenn Madur snertur / so þu kiener helldur enn ecke til / þegar þu les þetta Mꝍl / þa brest hverke reidur nie
verd

verd illur vid Sakleikeñ. Nak þad ecke helldur ad Naude/eins og hin Ogudlegu Neimsens Børn giøra. Strink ecke helldur Ddara burt þadañ / hvar þu heyrer þetta lesed / ecke helldur skalltu fleygia Kverenu so flioodlega i burt / og utrek ecke Hræringar Heilags Anda / sem þier hafa veitst af Guds Lyffrøpkuga Orde/ur Hiarta þijnu/ Helldur hugsa z tru/ ad Heilagur Ande/hverssum Verk Endurfædingarennar verdur sier i lage kileinkad / sie hier nalægur/ kalle a þig/ og skipe þier ad koma frañ/ so sem ur einu Synda og Sviviirdinga Skole / þar fyrer skalltu ecke hindra hañ/helldur Andvarpa/bid gra ko

ande / og ſeig þaſtig / Hreint Hiarta Skapa þu Gud i mier / Pſal. 51. 12. Sierþu Spakur / Nøgvær og Bliugur þar Helagur Ande hrærer þig og Straffar / þegar hañ ber þier alla þyna leynelega Vondſku / Hreckvyſe / Synd z Spiviȷrding a Bryn / ſo ad þu matt Skamaſt þyn giorla i Inſta Hiarta þynu og Sælu / og þegar hañ vill koma þier til ad angraſt og ydraſt fyrer þyna Iñvortes Spilling og vonda Edle / Þoler þu allt þetta og tekur þvi luflega / þa munt þu komaſt ad Raun um þad / ad hañ getur gefed þier eitt aſtad Hiarta / aſamt reiſtre Tru a JEſum Chriſtũ / og giørt þig ad Andlegũ Manne /

er madur varst Holldlegur / 1. Sam. 10. v. 9.

Effter þu Goodfuse Lesare/ þad i Saalu þiñe / sem hier verdur utheimt epter Guds Ords Hlioodan af þeim sem af Gude er fæddur/ þa packa þijnū Himnes-ka Fodur / sem hefur feked þig til Samtta vid sig i Christo/ fyrer þa Naad / hverrar þu ert ordiñ Hluttakande / og kappkosta / ad þu faaer her epter æ meir og meir Rætur under þig z berer Avöxt yfer þier / 2. Kong. 19. v. 30. Hallu og so afram i þeim Kraptte / sem þier hefur veittur vered / so ad þu viñer æ meir og meir Sigur a allre Saurgan Holld

 sens

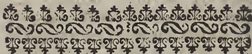
sens og Andans / Giørst ecke Vgglaus/Ottofsu helldur og verk stødugur z Obifanlegur i Helgunne / enn hverrar eingeñ far Gud siedañ.

Hoolum i Hiallta dal
þañ 13. Martii
Año 1744.

Ludvig Harboe.

Kiesse, Te.kn

Kieñe Teikn/
þess sem er
Eirn Endurfæddur Madur.

HJD Fyrsta Kieñe-Teikn þess Mañs/ sem er Endurfæddur / edur Endurgieteñ af Gude fyrer Truna / er þad / ad hañ opt og Tijdum vekur þad fyrer sier og mikiest þess fyrer Upplijsing Heilags Anda/ hverta hañ hefur ødlast af Heil. Ritningu/ ad hañ hefur lært af Lógmálenu ad þeckia sijnar storkostlegu fordæmanlegu Synder/ sem og þad eylijfa Guds Reidi

 læte

læte i gtegn og yfer þeim / Jafn-
framt misfiest hañ og þess/ hvilik-
rar Nꝛadslu / Angistar / Otta og
Skielfingar þær hafe ollad hon-
um ꝏdur eñ hañ snereſt algiør-
lega til Guds/ ſo ad honum þotte
ſem ſier være hverge fridt i allre
Verollderñe. Þess vegna þack-
ar hañ ſinum Drg-Eina Good-
giarna Gude/ ad hañ hefur af O-
mælanlegre Nꝛád heirt hañs aum-
kunarlegu Bæn um Hialp frañ-
veges/ og hañs ſæru Andvarpan/
er hañ hafde kañ ſkie a Dege og
Nottu / til ad frelsast fra Neyd
þeirre ſem hñ var ſtaddur i veg-
na Syndareñar / ſo hañ mætte
ecke hafa neina rietta Roo i Hiar
ta ſinu/ Eiñig þackar hañ Gude
fyrer

fyrer þad/ad hañ hefur uppkveikt i hønum nytt Trunadar Traust a Guds Miskunseme vegna vhr. mætrar JEsu Christi Forþien. ustu og hefur teked vid hønū aptur sem synu Barne i Christo: Hañ litner og ecke ad bidia um̃ Guds Nadugu Adstod framveges / med þvi hun er hønum Hversdagslega Omissande til Kietkelegs Framferdes i Christo/og so leinge sem hañ lykur ecke Augum/gleymer hañ alldrege þeirre Angist og Kvøþda i hverium hañ var ꝛdur staddur.

II.

ENN vegna þess / ad hañ finur i Hiarta synu / ad Gud Fader hafe fyrergiefed sier allar synar

Synder fyrer Saker þess Allra,
Heilagasta Framferdes og Lyf-
ernes/samt þess Blooduga Dau-
da Christi/ Þa fiñur hañ lyka til
Rooseindar / Fridar og Fagnadar
fyrer þa Skulld (nema ef þad
þocknadest hañs Gude/ ad Reyna
hañ Endur og Sinum med And-
legum Freistingum) þa er hønum
og eckert so andstyggelegt i Ver-
ølldeñe sem Syndernar/ med hver-
ium hañ hefur so leinge og so
Præstikes reitt Gud siñ/so mistud-
legañ Fødur til Reide/lyka hryggt
hañ / og eñ þa vanvirder hañ
optlega a mote Ost siñe og Vil-
ta / Hañ tekur og þa til meir og
meir ad dæst ad/ ad kiæfast/ Jæ/
jafnvel af Isvorles Hræring

Hiarta

Hiarta sijns / ad græta af þvi / ad Gud hefur hlijfst so leinge vid han fyrer Christi Saker / og haft so Stoora Þoleñ mæde vid hañ / og þar fyrer uthellet hañ mørgum Siñum Tekkum / Yrunar / Fagnadar og Astar Tarñ / Hvertu asamt þa kemur Eiñ þvilijkur Sonarlegur Otte og Fyrerverda tiñ hiis Hiarta / ad hañ aſker ſier miklu helldur þusund Siñum ad deyia / eñ ad lata Vilia siñ og Sampicke eiñ nu Einu siñe til ad driigia hinar fyrre Synder / ſm hñ hefur framed / og þar med ad styggia Guds Heiløgu Nadtign a Ny / fyrer hverre hañ a Eñ þa ad blygdast sijn og Skamast vegna þeirra / so

ad hañ ma varla ljuka Muñe sijnum uppfyrer þeirre Heilogu/ Hatt-vegsömudu Majestet Guds sijns/ Og þ af Audmykt z Litils-virdu sijns sialfs/ og i añan Stad af skylldugre Hætignan Guds Heilagleika og Nadar/ Og Sok-um þess/ ad eingen Synd getur stadest fyrer Guds Majestet/ þa kemur hañ sier æ meyr og meyr ecke alleina ad hata Syndena / helldur og ad leggia hana af / ad deyda hana og upp ad ræta/ jafn vel þott hañ fæe alldrege giort þad til fulls / og þetta giorer hñ ecke af nockrum Þræls Otta ennunges fyrer Straffe Syndar-eñar / helldur miklu framar af Elsku til Fodursins / hvern hañ

viss

vill Ogiarnan framar styggia edur
ængra med nockre Vanskickun-
III.

Ukka yfervegar hañ Hversdags-
lega pañ Sattmaala sem hañ
hefur giørdañ vid Gud i þeirre
Heiløgu Skijrn/ og hverſu ad hñ
hefur Heited i heñe ølldunges ad
afneita Dioflenum ꝍsamt ølln
hañs Athæfe og Verkum / Eñ
þar þvert a mote ad vera i Saña-
re Tru / Hollur hønum hæleita
Gude/ Fødur/ Syne og Heiløgum
Anda/ þar fyrer gefur hañ og all-
drege þackad þad Gude so noog-
lega sem hañ villde og ætte / ad
hañ hefur veitt hønum so stoora
Naad fyrer sitt Ord z Skijrnena/
Og Vegsamar hañ siñ Gud

fyrer þessa Dyrdarlegu Natmⁱs Laug i Ordenu / hverja hañ hefur tilbued og stickad handa siñe Kyrkiu. Og med þvi hañ veit/ad øll Nadar-Verkan Skyrnarenñar/er alleina fra Heilogum Anda og hañs Orde / þa helldur hañ sig þvi framar til Guds Anda / hvern ed hañ hefur ødlast i Skyrneñe i Pant þeirrar Gudlegu Elsku / og til Guds Ords i Heilagre Ritningu/ Søkum þess þad er su Einka Regla og Male-Snura hañs Truar og Lyfernes/ og sa eine fullkomne Lærdoomur til Saaluhiaalpar. Þess vegna helldur hañ sier fra øllum þeim Lærdoomum er ecke skilianlega Samhlioода Guds Orde / under hvada

hvada hellst Gudrækneñar Skyne sem þeir verda framfærder : Og er hñ Einganvegeñ lijkur Børnunum/ sem laata hræra sig og veifa sier af allshaattudum Winde Lærdoomsins/ fyrer Prettskap og Vnderhyggiu Maña / þar med þeir stada epter adra ad prettka : Helldur blijfur hañ Slijkur sem hañ a ad vera/ i Truñe z i Kiærleikanum / og prooast Dag epter Dag fyrer Guds Ord i Þeckingu Gudlegra Sañenda : Honum er þad Ame og Angur ad hañ fær ecke skiled so myked af þeim dijrmætu Leyndardoomum/ er standa skrifader i Guds Orde / sem hañ villde feigeñ giela skiled / og þar him hyggur hañ ad þvi / ad vorer

Bilsmuner eru ecke ulan̄ Nalf-verk / allt til þess ad þad Fylgfa Lyfed tekur vid. Vilie nockur telia honum Tru um̄ þad / ad þad varde ecke so myked um̄ Lærdoom-eñ (hvad kient og Truad sie) sem um̄ Lyferne og Framferde / þañ sama slyr hañ og fordañ sem sialfañ Diøfuleñ / med þvi hañ giørla veit og vidkañast / ad Lær-doomureñ / Kieñingeñ og Trueñ er Guds / z ad i honum (Lærdom-num) er eiñ Riett-Guddoonilegur Algiørlegleike / so ad hañ eiñig verkar vora Saalar Velferd fyrer Truna a Christo JEsu / Eñ þar þvert a moote / ad vort Lyf-erne er Ofullkomed og ma vel þess a millum koma Mañenum til ad

giør-

giørast Mÿkelæktur og Skolltur/ eñ alldrege fær þad komed honum iñ i Ninnarqke. Vilie nockur koma honum til ad trua þvi / ad hañ giete / so vel fare / keked vid eiñe Religion edur Tru epter adra / þvi Madur fiñe þo JEsum i øllum Truarbrøgdum (þvi þar sieu þo eingeñ Truarbrøgd til i Christnene/sem eckj hafe JEsum fyrer Augum ad nockru Leite) og meige verda Saaluhoolpeñ þar epter/ Þañ hiñ sama æktur hañ sem eiñ er vill leida adra afvega og i Fordiørfun / og sem eiñ Ochristeñ / hvern hañ med øllum Riette verde ad fiÿa og fordast ad þvi Leite sem Truarbrøgdeñ ahrærer/Af þvi sa her sig ad tel-
ia

ta so um̃ fyrer hõnum/ ad ſa eine
ſañe Lærdoomur um̃ Christum ſie
hreikull og Ovisſ/ fyrer hvern all-
eina hañ þo hlÿtur ad verda Sæ-
luhoolpeñ / Søkum þeſſ / ad þar
giefur ecke vered meyr eñ eitt Sañ
leikur til/og i JEſu Christo gel-
ur Jaa og Nei ecke vered æſamt
(Þad er / ad Jaata JEſum epter
eiñe og Villa dyrdka hañ ſijdañ
odruvÿſe epter añare Religion /
getur alldrege ſtadeſt) Vilie nock-
ur fara med hañ iñ i ſiaalfs ſÿns
Niarta/ til ad taka vid þvi(ſo ſem
Sæluhiaalplegu til Truar og Ÿd-
kunar). ſem hañ þyket ſiña þar
iñe rett/ þvi þad heiter ad Añeñ
ſege hõnum þad ſo ad vera/ Ja er
hañ hræddur ꝑ ſiaalfs ſÿns Niar-
ta

ka med þvi þad er Hollð og Blod/ og þvilykt/ hveriu hañ gefur all, drege truad Oefad / miklu helldur Ransakar hañ Hiarta sitt epter Guds Klaara Orde / hvert ed er auglioslega lagt hönū fyrer Sion er i Ritninguñe / þar fiñur hañ Guds Anda Oefad/og epter hönum ransakar hañ siñ eigeñ Anda og Saalu / og nær ed hañ fiñur/ ad hañs Hiarta Samhliodar vid þvilikt Guds Ord/ þa gledst hañ þar af i Christo / þo truer hañ alldrege siñu Hiarta of mióg / helldur hugsar so daglega / epter Logmaalenu og Vitnesburdenum (ï alltu Trua og giora) þad ei/ epter Guds fyrerskrifudu Orde / eins og hañs Gud hefur þad sialfur skipad. 4.

IV.

OG vegna þess hañ hefur vid Vatnz-Laugena i Ordenu / þad er / i þeirre Heilógu Skÿrn / afneitad Diofleñum / hver ed ecke knyr hñ edur Areiker so Audvelld lega i uppateksñe Skÿrnig / so sem hañ giórer þad med vondũ Mañn- um / þeir ed socka og leida adra i Olucku og eru af hañs Hálfu / þa slitur hañ sig og þess vegna fra þvi Syndsamlega Skallbræd ralage / i hveriu hañ hefur kañ- skie ádur vered / og eins krærk sem hñ hefur haft þad fyr / eins hat- ar hañ þad nu / ecke so sem Meñ / helldur so sem Olucku giefñra Meñ / og þad giörer hañ af eñ stærra Heilógu Hatre / eñ fyr elsk-

ade

ade hañ þad Syndsamlega. Þvi nu vitder hañ þa fyrer sier sem Børn Fordiørfunareñar/ i hverium Diøfulleñ hefur eñ þa siñ Bustad/ hver ed feigeñ villde fyrer þa giefa leidt hañ ad nyu afvega til þess Helvijtska Skallbrædra-lags z hiña Vondskufullu Synd-ara. Þegar hañ verdur ad eins a Veige fyrer þeim / giøreñ hañ Ohtelseilgdur/ Sorgbitens z Kiød-ur af Bloddan/af þvi hønum ko-ma þa apftur i Hug og Minne i giegn hñs Vilia þeir vondu Beg-er/illu Ord og Athafner sem med-ur voru hañs Ynde. J Stadeñ þess/ ad hañ var ædur stadur i þeirra Selskap/med kætu Hiar-ta / þa stendur hañ nu hia þeim

med

med Einu sijsku Tikrande Hiar-
ka / sem eitt Saudur medal Ulf-
aña. Hañ verdur þvi fegnare
sem hañ hvad flioolaſt giefur
snued Bak nu vid þeim / so leinge
sem hañ treyſteſt ecke til ad vikia
þa Christo til Handa / og seiger i
Hlioode med sier siælfum: O / alld-
rege skal myñ Sæl koma meir a
þeirra Rædſtefnu / þar a moote
leitar hñ ad einum ødrum og bet-
ra Stallbrædraskap / þad er hiña
Rædvøndu Guds Barna / i hver-
ium hañ giefur Lagfærſt / kañ ad
verda mýkadur / amiñkur / menk-
adur og uppfrædður / hverſu / nef-
nilega / hañ skule hallda sier faſt
vid Gud og JEsum Christum /
Eiñig vid DRottens Ord / Eñ i
añ

aftaft Stad afleggia og hafa Syndena og Pad Syrirdelega Synda Athæfe/ Sem er i Heimenum/ Hversu ad hafi skule afneita sier siálfum giegn ollum Syndug um Hugrenningum og Lockunum/ er vilia þreingia sier inn á moote Christo/ sem z.i giegn afvega-leidande Lærdoomum / Hversu ad hafi skule fyrer Guds Vidvaraner eins og med Nøglum og Fleygum Krossfesta og Deyda sitt Eiged Hold/ er audvelldlega verdur uppvagt til allskonar Hugsana/ sem eru fraahorfnar Gude og Syndsamlegar/ og sømuleidis hversu haft eige og ad snyda Hønd og Foot af sier og ad utstinga syn Augu/ pad er/ hversu hafi skule reka paß og

pad

þad sierhvert fram sier / sem giøra
er ecke aññad eñ ad leitast vid ad
Snyrta hañ til Syndsamlegs
Lærdooms og Lyfernes/Eñ apt-
ur a moote hvørsu hañ eige ad Veg-
sama Gud og siñ Jesum/ z Elska
hañ yfer alla Hlute fram/so sem
þañ Ædsta og Besta Gooda og
alldrege/ hverke nu nie siþar/skil-
iast vid hañ. Og ad þvilijkum
Selskap leitar hañ hvad mest i
þeim Stad / i hverium DRottenn
hefur stiptad Miñing sijns Naf-
ns/ þad er i almeñelegre Samko-
mu Christelegrar Kyrkiu/hvar ed
siaalfur Gud lætur Opinberlega
predika ut af sijnum Dasemdum/
og uñ sijna Heilogu Raad. Og
jafnvel þott hañ vite/ad ecke all-
er

er þeir sem halda sier til Sakn-
adarens Openberlega/ eru i Stan-
de Yðranarleÿsar og þeirrar riettu
Truar/ þad er/ þeir eru ecke Sañ-
yðrande og Rieck-Christner/ helld-
ur ad þar geta og Skynheilager
og Hverudarfuller Syndarar
hlaupid fram medal hinna/ þa van
vitder hañ samt ecke Guds Søfn
ud þar fyrer/ helldur/ vonar hañ
hid besta um̃ Ettt og Sierhvern/
þar hañ veit eingañ vera audsij-
nelega Vondañ / Allt fur helldur i
Kiærleika Avirding sijns Náun-
ga so sem Breiskleika/ Ettn so sem
Illmeñsku/ og Osikar/ ad þeir hin
er O-Endurfæddu/ er kyñu ad ve-
ra Nalæger/ yrde fyrer Guds Ord
aptur feidder / so ad þeir giorest
D saklar-

sañarleg Guds Børn/ Eñ sijdur lætur hañ sig locka þar til/ ad hñ villde skilia sig vid Kyrkiuna og hallda sier fra heke/eñ þar a mod ke leita eins añars hia-Safnad-ar / af þvi hañ Hugleider vel/ ad þad er audvelldara ad verda leidd-ur afvega þar Folk kiemur sam-an i Afkimum / helldur eñ i Op-enberlegre Kyrkiu / eiñig þad / ad þar gela og vered Skoorer Synd-arar medal fæira Maña / Eins og Judas medal Postulaña/ z ad Loth fell herfelegar i þm þraung va Heller/ eñ þa hañ var i Abra-hams Søfnude og iafnvel i sialf re Sodoma. Þar fyrer Vilie nockur koma hønum til ad rækia sitt Samkvame sem ecke er so Kiøl-

Fiolskipad/en ad forakta og vanrækia þa Opinberu Guds Þionustu / þa er hønum þess Mañs Selskapur grunlegur/og þvi nem ur hañ helldur Stadar hia Opinberu Samkvæme sinar Kyrkiu / hvar med hñ verdur og uppkveiktur so sem med Ellde af Ninne/ ad hañ fær æ meyre og meyre Gyrnd og Lyst i Hiarta sinu til ad bidia og syngia lesa og læra / yfervega og Rannsaka/ Ja/ lysta til ad spyria sig fyrer um þad er hañ hefur ecke numed edur skiled Retkelega/og verdur su Gyrnd þa miklu stærre eñ hañ hefur nockurn Tyma haft a allre sinne Æfe adur eñ hañ giorde fullkomed Apturhvarf. J hvilkre Jdkun Hiet

 lag-

lagrar Ritningar / han skilur pa og stitur med sialfum sier / en pa freyluglegar / Hvad Guds Ryke er / Nefnelega / ad pad er Rietlæte / Fridur og Fagnudur i Hellogum Anda. Þessa gooda Anda Samneyte helldur han fyrer sin Fagnud og Paradys a Jordenne / og þegar han gielur vered hia Riadvondum Christnum Monnum / þoit pad sie utan Kyrkiu / med Christelegre Vmgeingne og Samtale um Gud / pa gleds han af þvi so sem eine Vppbyggiande Guds Rad / og hefur meire Mæt ut a eine stijkre Stund / helldur enn Pusund Dogum odrum / pa alldrege er hugsad til Guds / jafnvel þoott par være yferflooтanlegt

legt til af ollu sǫru er. Meñ vill de rietta Nendeñe til. Jafnfrant er hañ þo adgiætenn/ og þott hañ sie asamt Guds Børnum fus og buenn til / mykilu helldur ad þola allshattadañ Kross i þvi Stund lega / Hungur / Þorsta / Kullda / Nækťasemd / Smæner og Sollvirdingar / eñ ad lifa i hinum fyr sa Syndsamlega Skalbrædra skap/og hafa allskonar andstygge lega Neims Kiæte þeirra, ed i sv mu Andvaraleyse Skiungia/Dansa og lifa i allshattar Sælgiæte / hveriar ed voru þo fyr hans Kiær ustu Viner / yfer hveriium og hñs Hiarta Fagnade / nær ed hañ sa þa / þa er hañ þo samt ecke ofe ruggur hia þeim er hrooja sier

 ok

af Gude med Tungutie/ helldur er hañ forsiäll hver velna. Nu fer pad ollu odruvijse fram fyrer honum/ So ad hañ umgeingst nu miklu helldur vid þær Rœdvandu/ hverier ed eru i hans Augum Liliur og Rooser / Ja / Perlur og Stiornur. Po mißer hañ sig a pad/ ad Satan geitur og so syndt sig i Mynd Lioosens Eingels/ og ad Ormar kunu / ed ecke siaist / geta þess a milum haft sijn Hreisle medal Lilia og Roosa / ad þar eru Falskar Perlur til fyrer utañ Krapt og Tijmæte/ so eg Villu Loos i Stadeñ fyrer Stiornur / fyrer hver Sa Helvijske Myrkve er geymdur og hvernum hañ er afladur um alla Eylijfd. Eñ med

þvi

Þvi hañ er ecke ſa ſem Þecker Hiørtun/ þa truer hañ ecke fram ar / eñ Guds Ord ſyner hon⸗um / og þar ſyrer hefur hañ Eins myketi Opocka a hinum Dramblatu Hræſnur⸗um / ſem a Stoor⸗Syndurum/ og þecker þa hverut veggiu epter Gu⸗ds Orde ad vera Jlla luckande Hafra ſem fara allskonar Villu og Rugl iñ a medal Christi Sau⸗da/ og vidlijka ſem Krabbeñ/ hlau pa ſijfellt aptur a Bak ut af Ve⸗ge Saluhialpareñar / viliande ecke ganga afram med odrum Guds Bornum til Paradyſar. Þegar ſo kañ til ad bera/ ad hañ kiemur i þeirra Selſkap/ þa giefur hañ Giætur ad/ hvert þeir ta⸗

se Oriett / añadhvert um̃ Christi Lærdoom under Yferhylming Andans og Gudræknestar / hvad hiner Dularklædu Nræfnarar giøra mu Bida / Ellegar / hvert þeir tala Ogudlega um̃ Gudræknena og Christelegañ Lærdoom / under nockur Frelses-Skyne / hvad hiner Epicuræisku / Ogudleger Meñ og þeir ed ecke Trua neñ Gud vera til / giøra giarnañ og Tijdum. Werde hañ var vid þvilijka / þa situr hañ / af þvi hañ þecker og veit Sañleiksins Veg giørla / og elskar þad Rekka Framferde i Christo / Ecke olldunges eins og hañ være Mallaus / edur so sem i Svefne / ellegar eins og hønum være flekurt / þvi þad være Sing-

an

an vegiſt Noog fyrer Guds Dyrd og Rottens JEſu Chriſti; Helldur ſalar haň i gegn̄ Nrœſn̄ ekie og hreckviſe̅e ad ſo miklu Leite ſem honum er mogulegt / ad ſœkiu med allre Noogværd / Eñ̄ þo med allre Virding og Lotning fyrer Gude. Einkanlega par haň meg ecke vera olldunges Kirr og Aſioodlaus vid ſo Nregomlegt Onytſamlegt og Ogudlegt Mial-þara mote er hň Drugganðe og Kyrðdalaus i þeim Opinbera Kyrkiu Soſnude / lijka fyrer ut an haň / og hia Hreinſkilnum Guds Bornum / ſem eru vel Reynd og œfð i þeirre hreinu Tru / ſo leinge ſem þau hallda vid Guds Ord af Tru og Dygð / Haň lofar Gud ſiñ

asamt þeim af Jnsta Grunne Hiarta sins/ þo med vidurkenning þeirra Synda og Breiskleika er eń þa loda vid þau øll asamt/ þo er haṅ fullur af Andlegre Kiæte/ Lyst og Elsku jafnvel þott haṅ finne og þecke allvel / ad þetta er ecke utan Mælfverk og gefur ecke ødruvijse vered : Hańs Hiarta breider sig ut under Guds Nad / eins og Litt Nævaxed Alldene/ þo so / ad haṅ þar hiæ athugar vel / hversu audvelldlega þau Alldeneń kunna ad visna er standa Bloomlegast og Blød þeir ra ad følna og skrælast. Þess vegna heyrer haṅ liufur Predikaner þar sem Guds Ords Þienarar giøra epter Ritningunne / so sem

þad

þad nockud/ hvar med hañ verdur æ og jafnañ a nŷ upperfadur/ og jafnvel þott hañ verde var vid nockurn Mismun a Sakfunum hia þeim / þa misvirder hañ þo ecke neiñ / þoott hañ hafe miñe Sakfur / med þvi jafnvel hinar miñstu Sakfur eru eitnig Embætt es Sakfur Hellags Anda/ og þad hreina Guds Ord sem sa predikar sem þær hefur/ er z blŷfur Afenlega Guds Ord. Ryde Prestur nockur Jlla Ræmdur i sŷnu Embætte / þa vonar hañ þo jafnañ hid besta (þar hañ er ecke sekkur til ad giøra nockra Ransokn) og hefur þad Traust a Gude sŷnum / hvad þad ahrærer sem epter mun koma / ad hañs

Heilaga Ord-hafe i Raun og Saßleika allaß siß Krapt til ad giøra Meß Saluhoolpna / af honum Sialfum heim Heilaga Gude/ Eß enganvegiß sie rett ad Meta haß/ Ordsins Krapt/ epter Verdugleika edur Overdugleika eins Kieñemaßs/ hvi ef had være/ kyñe Madur alldrege ad vera Eitt Augnablik viß um haß. Eß ef eiñ Kieñemadur er so til Hneix-lee / ad had er ollum Augliooßt/ hvad alldrege nockurt Christelegt Yfer-Walld getur holad med Goodre Samvitsku/ ha Harmar haß slykt i Hiarta sinu / Oskar honum Anda Apturhvarfsins og Typtunarefiar/ varast ad breita epter heim sama i nockru hvi sem

er Syndsamlegt/ z helldur pvi ryk-
kara og fastara vid Guds Ord og
Ritur hanns Naadar Medol/ hver
ed og so blijfa Neilag/ jafnvel po
aff Eitt Vanheilagur Kennemad-
ur flytie pau og hafe um Nond
med sijnu Pioonustu/ so lenge sem
Gud lijdur hann med sijnu Lang-
Lundar Gede/ og vill pola hann i
sins og hinn Nreckvijsa Judas
medal sijna Sende-Boda. Enn ef
eitt Endurfæddur umgengst med
nockrum Trukyndum Kennemanne i
a hverium engenn Grunsemd ligg-
ur/og so ødrum Guds Børnum i
pa er peirra Selskapur honum
miklu Sætare enn Nunang/og all-
drege er hann Gladare edur Kaal-
are enn pa/gefur og ecke i neinum

Selſkap framar Fagnad edur Kiœtſt: eñ þa er hñ Rœder vid Born ſijns Födur/ um̃ Gud z hñs Ord/ les/ ſyngur og bidſt ꝥ / þar nœrer og fœder hañ Sœlu ſijna m Guds Orde og þeim dyrmœtu Predikunñ JEſu/ ſeigiande med Nicheta/ HErra þar af lifa Meñ/ og Lijfed mijns Anda ſtendur med ollu i þvi ſama. Eñ þegar hañ er komeñ aptur ur þeſſum Selſkap / þa helldur hañ þo ſamt ſijnum JEſu faſtlega ſter i Minie/ eiñig þvi/ hvada Tru/ Holluſtu og Þacklæte hañ ſie honum ſkylldugur/ og er Guds Ord honum Ædra og dyrmœtara eñ aller Hluter. Villde nockur koma honum til ad hverfa edur falla þar frá/ þa bæreſt hñ

uf ur sitie Bygd / og munde hønum þykia eins ꝛstadt fyrer sier / z Fiſknum sem er komeñ burt ur Vatne edur Sioo og hlijkur þa strax ad deya. Þar fyrer elſkar hañ þvi iñelegar Miñing sijns Krossfesta og apkur Dijrdarlega Giørda JEſu/og fyrer hañs Sa ker elſkar hañ øll Guds Børn eins og sijna eigeñ Sal/ Ja framar eñ sijn eigeñ Skylldmeñe/ þegar þau eru ecke og so Endurfædd/ og jafnvel þott þesse Guds Børn verde smanud og forsvirdt af Velsals Børnum/ þa elſkar hañ þau samt Hiartanlega / þvi hañ vill mykłu helldur vera sialfur vanvirdtur med þeim/helldur eñ vera hafdur i Hævegum asamt med

hinum

hennum Oguðlegu og Hræsnurunū.

V.

HAñ er og i sijnu Markafull komlega Sañfærdur / þar uñ / ad vere hañ dæeñ i sijnu fyrra Asigkomulage / i hveriu hañ var bueñ ad gleyma Gude og JEsu Christo / hvert a mole sijnum Skyrnar Sattmala / þa hefde hañ hloted ad verda Eylijflega Fortyndur. Þar fyrer Nugleider hañ / hversu þess giøreſt stoorlega þurf / ad hafa JEsum Christum sijfellt sier fyrer Augum / Og þa hañ Rañsakar sialfañ sig vel / finur hañ med sialfum sier / hversu yfred gott hañ hafe hloted af þvi / ad hañ hefur medteked Christum fyrer Truna / og ad sia

er hañs Heilsugiafare og alleina Saluhiálpare / sem hefur leyst hañs Saal fra eylijfre Fordiørfun. Ja / hañ finnur lyka þar fyrer og med sier / ad sier sie skylldt ad elska hañ æ meir og meir / æ hvertum Deige / og þañig gyrnest hañ ad elska hañ med Eylijfre Elsku. Þess vegna hugsar hañ med allre Kostgiæfne til hañs / ef ecke Syfelldt med Algiørlegre Yfervegan Saakareñar / (hverk ed ecke getur skied a sierhvøriu Augnablike fyrer Saker Añarra Naudsynia hañs Kallañar og Stands) þa samt med Obrugdeñe Tru / hñ ræder fuslega um hñ / hñ Andvarpar Tijdum til hñs / Ja / hvad hellst ä hñ Uppbyriar / æ formar / hug-

hugsar/Talar og giører/þad verd ur og so JEsus Christus epter hans Ofk/ hans JEsus / hans Saluhiaalpare ad vera Nalægur / hvertum hann vill Eingenneginn sleppa jafnvel þott hann sofe. Hans Hiarta og Hugsaner/hans Munnur og Tunga/ hans Giørder og þad hann lætur ogiort/ er ad so miklu leite sem þad getur orded i þessum Ofullkomlegleika/ uppfyllt med Christo og Stiornann af honum til alls Goods hver ed og vill Nædarsamlega hylia sierhvern þann Brest og Veikleika sem stinn enn nu i þessum Greinum/og Loksins eyda þeim Brest og Veikleika i Daudanum. Christus verkar/byr og Lifer i honum æ

og hvervetna giorvollum / epter
sine Myskunseme/og so verdur hñ
var vid hañs Netlaga Giorande
Raad hvad af odru med ꝛc meyre
z meyre Framfor z Ebling i pvi
hinu Gooda/ þar fyrer getur þad
ecke afkad vered/ eñ ad hñs Mußi-
ur og Lijferne hlijtur ad kungio-
ra þad Yferfliootanlega Gude til
Lofs / af hvoriu Naarsa hañs er
fullt/ epter Maler Andans i vor-
um Beikleika. So fer og ecke
helldur neiñ Madur skiled nie
hondlad/ hvad þesse edla Elska
sem kemur fra JEsu / og til
JEsu/ sie i heñar Netta verkan-
de Krapte/ utan sa er Jokar ha-
na / og hañig reyner Nvilykt girt
yfer allañ Maata kostulegt og

Ninn-

Tiisneskt Verkt pad sie/ ad haf a Christiuar Niartkiærane. Sa sm er rettur og Sannur Astvinur Christi getur og siælfur sagt mik ed af pv ad sosiu/ en hatt Margs konar Satleika sem er i hvilske re Elsku / far hatt ecke nooglega Vimmælad / so ad hatt hlytur ad Pegia um patt stærre Hluta pess Mals / sem er meyre en hatt gete fram sagt / med pvi pad liggur honum ofur ctupt i Niartanu / so honum er Omøgulegt ad utsky ra pad til fulls med Ordum.

VI.

SOkum pess hatt er siælfur apt ur horfen og umvendtur til JEsu og til hans Elsku / pa leitast hatt vid hvad epter Anad

ad

ad þui Teike ſem hañ Ebleſt ad Kropfum / og ſo ad gela muñad adra/þui hñ fer vidlíka ad ſiñ ſiáſ er hefur komeſt af a Sunde ur Olgu Sioo/hñ varpar giarnan Toge einhverju til Eins Aſtars / hvar i ſa kuſie ad hallda/z verde ſo dreg eñ a Land. Þegar hañ hefur nu komeſt ur Siaar Volke Syndañ a fyrer þa Krapta ſem Gud hefur honum veitta fyrer Kruna / þa vill hañ og feigeñ biarga ödrum med Bande Gudlegrar Elſku. Þar fyrer frædet hañ/ amiñer og ſtraffar Nauungañ / leitaſt vid ad ſañfæra hañ um þad / hvirſu Aumlega og Hættulega hañ ſie ſtaddur / og ad fa komed honum til ad ſetia Fætur ſijnar a Lyffins

Veg

Veg asamt ster/ og pad allt fyr-
er Ord Guds þess lifanda. Hañ
gledst meyr af þui nær ed hañ ster
og heyrer ad ein Sæl er / ad þui
Leite sem ber ad hafa gooda Von
um allt / Endurfædd og mukest
Christo til Handa/ eñ þott hon-
um være giefed Ofur-fiar Gulls/
þar ed hañ veit fyrer vyst / ad
Avitningur Sælnaña / ma ecke ad
metast edur jafnast vid allañ Aud
Veralldar giorvallrar / og þar
hia verdur hañ Vonar goodur um
þad / ad Gud mune verda elskad-
ur og Vegsamadur af eine þvilyk-
re Sæl sem er ordeñ Kiett-tru-
ad / og ad su Sæl / mune / epter
þad hun hefur nad ad frelsast ur
Satans Snorum/ fyrer Endur-
fæd-

fædingena/ gledia sig Eylqflega i Anda med øllum Heilgum Eing lum og Blvølldum Mønum+ Þar fyrer Oskar hafi / ad aller Menn sem eñ þa eru lifande/mætsu verda Saluhoolpner / ef þad være mogulegt / og ad ecke Eiñ þeirra yrde skȳdañ Glatadur/Hañ munde ad vyssu feigeñ draga þa / so sem eiñ Besæll Þioon/med sȳnum eig eñ Hondum til Himens / ef hañ þvi megnade+ Þar a mot hrigg er þad hañ og kvelur særlega / þa hañ Ihugar og skodar Aske komulag Mañaña/ þeirra Eyfer ne og Framferde Inbyrdes / ad so margar/ Æ þvi midur / So margar Afvega leiddar Aumar og Be sælar Saaler mune/ sem Ritninge

eñ

eñ ukvøſſar / vera glatadar eñ þo af Siaalfsſkapar Bigtum. Æ i
J þeſſare Medaumkunarfullre og Hryggelegre Yfervegan er hañs Hiarta i honum þeſſ a millum fullt af Angiſt / rieett allt eins og þad atlade ad breſta : Ja / hañ ſær alldrege nooglega grundad uti þí hryggelegu Thugan/ nie klagad edur utkalad hana/ giefur og helldur alldrege nooglega dæmdt ad þeirre Ogrypanlegu/ Outſeigianlegu Aſt/ Elſku/ Naad og Trygd/ ſem hiñ Allra Hæſte / Truſaſtaſte og Nadugaſte Myſkunare og Aſtvinur allra ſiña Barna heſur auglÿſt ſo Nadarſamlega og Rÿkuglega a honum / Einum af ſialfum ſier til Einkes verdum

Jardar

Jardar-Markr/ eingu sijdur eñ ay ødrum Froomum Christnum / og þvi veit hañ opklega ecke / vegna stoorrar Undrunar yfer so Ouk-seigianlegre Giædsku / hvad hañ skule hellst taka af þessu til Yfer-vegunar/ ad tala þar um/ ellegar ad Vegsama. Þess vegna hroop-ar hañ/ Jaa/ hañ bidur/ hañ and-varpar Hiartanlega til Guds / ad hañ virdest ad giefa og so hin-um ødrum Ydran og Apturhvar-ff / og taka vid þeim øllum / so þeir verde hans Børn. Hañ klay-er fyrer hønum / hverſu þeir life sem Skynlausar Ovidrædanleg-ar Skiepnur og i Blindne/og bid-ur fyrer þeim um Nææd/og allra-hellst fyrer þeim sem eru hañs

Aſtar / z af hverium hañ er kom-eñ epter Holldenu / eiñig þeim / med hverium hañ umgengst Dag-lega / Etur og Dreckur. Fyrer þessum utheller hañ nærsta breñ-ande Andvorpunum / Jaa hañ vil-de feigeñ af Angre / Medaumk-van og Harme lata sitt Hiarta brædna og reñasundur i Tarum yfer þeim. Þar fyrer bidur hañ Hversdaglega / ad sa Myskunsa-me Gud vilie lyta nidur af Him-ne / Umvenda þeim og leida þa a Veigeñ til Eylyffrar Saluhiaalp-ar. Eñ er hañ sier / ad seinar For-tolur og Aavijtaner / hvert sem hañ talar blijdlega edur hardt / eru til Onyttes / þa gioreſt hañs Sorg / og Kvøl su er hañ lijdur af slijkre Med-

Mevaumkvan/en þa og þoi fiæt-
re þar medur / so ad varla gietur
han hoꝛft a þa med gledu Yfer-
bragde/ad ecke falle su hryggelega
Ihugan under eins ysfred diupt i
hans Hiarta / hvilyk Eymdarleg
Afdrif ad þeim sieu vys an alls
Enda / og hverssu ad fyrer þeim
sie ad koma. Nan hugsar han-
ig/ Æ/Þier z vier sem hofum lif-
ad so lenge/ Eted og Drucked a-
samt i þessu Lyfe / Æ / ad vier
mattum og so epter þessa Tyd
lifa asamt i Eylyfre Dyrd/sem
astudleger Viner/ Elskuleg Bo-
rn og kiærer Ættingiar og Heim-
eles Men i einum og sama Nimne/
Æ / Hverssu fegen villde eg þad/
Æ/ hverssu fegen / Oh / Hverssu

Niartanlega / Amen.

VII.

OG med þvi eiñ Chriſteñ Mad
ur verdur ſier i lage ad lifa i
eiñe viſſre Stett og Køllun/fyrer
ſig z þa ſem hønum eru æhang-
ande / þar eiñ er Fader ellegar
Moder / hiñ Aňar Sonur edur
Dotter / ſa Eine er i Hiuſkap /
hiñ Aňar fyrer utan Hioona-
band / Sa Eine er ſettur til ad
vera Yferbodare / hiñ Aňar er i
Hiua Rød / auk þeſſa og framar
er Eiñ Yfervalds Madur / Aňi-
ar undergefiñ/ eiñ Keñemadur og
Skripta Fader/hiñ Aňar er Sok
nar z Skripta Barn/ eiñ er Sko-
lameiſtare og hiñ Aňar hlÿtur ad
vera Tilheyrare / ſo verda og auk
þeſſa

þessa allskonar Syslaner og Konster ad Jdkast og brukast i Heimenum/ þær ed eru ærlegar og leifdar til þess ad Mesterner meige Lifa vel og fridsamlega hver hia ødrum/ medtaka og neyta sijns Tijmanlega Brauds-Bita fra Guds Blessunar-Nijkre H ende med audmiuklega uppa haf vonande Augum z þacklætum Hiørtum / og lijka / fyrst þad gefur ecke afiats vered / vegna Syndaña i Heimenum / eñ þar se Stirialld / so ad marger verda ad vera i Ner mañaRod / Edur þijng-Hus / hvar fyrer þar verdur ad vera Lijkamlegt Straff til/ og so Lijfs Straff / so þar hliooti og ad vera margvijsleger Rettarens þioon

ar / Edur þad gefur ecke ødru-
vijse vered / eñ ad þar kome alls-
konar Sotter og Veikinde / hvar
fyr: er ecke helldur maa vanta Lækn-
inga-Meistara / Þa auglijser eiñ
Raadvandur og Endurfødd-
ur Christeñ Madur sig kost-
giæfeñ og Truañ i þeirre Stiett/
i hveria Gud hefur hañ kallad /
giører hvad hañs Skyllda er / haf-
ande Gud siñ sier fyrer Augum /
fyrer utañ Sneipulega Agrind /
leitast enganvegiñ vid ad hindra
edur svikia siñ Naunga i hañs
Atvinu/ Añ hverium sem Einum
giarnan synes Bita og deillda Ver
ds/ sem Gud Añ honum og ryjar
honum aa / Eñ fyrer þeim/ yfer
hveria hañ er settur / gengur hañ
Med

med allskonar goodum Amiñing-
um og Agiætes verdu Digda Da
næ / so og varaſt ad gefa þeim
Nneigle nockurt til Syndar / Apk
ur a moote tiaer hañ ſig vid þa
ſem eru ſetter yfer hañ / Nlydeñ /
Audſveipeñ / Truañ / Audmiuk-
añ / an þeſſ ad hañ gefe þeim
Til-Efne til nockurs Angurs
edur Ogeds / og þetta giører hañ
lyka fyrer Herrans Saker. Jafn
framt Jeſſu Erfidar hañ i ſine
Kølluñ z Stande med allre Idne/
ad ſo miklu leiſe ſem hañ orkar og
af honum heimleſt / ſo ſem ſaer
veit giørla / ad lyka ſem morgum
Syndū verdur hamlad med Bæna
giord/ſo verdur þad og med Vinnu
og Starfe / þa þær añars eru
vanar ad ladaſt iñ med og fyrer

Leke/Idiuleise og Omenskn. Ek
hafi verdur og ecke helldur preill-
ur edur leidur af/ ad bidiast fyrer/
þvi hafi veit vel / ad Erfide og
Wifia hefur ecke ad vænta storrar
Blessunar fyrer utafi Bænena/ og
ad Blessan DRottens fast allra-
hellst med einie Hiartanlegre
Bæn.

VIII.

ÞVi næst kostar hafi Kapps-
umi i hvada hellst Stande sem
hafi er / ad umgangast med alla
Timanlega Hlute Andlegana
(þad er med Iduglegre Hugs
vekiu umi þad / hvad Guds
Ande kefie i hafis Orde Eifiig
þeim Bidvistkiande) og Af-
hugasamlega (þad er / ad hafi
falle

falle ecke i Bylgkfe og Synder) i Matarlekiu og Dryck/ hverrt sem hañ Sefur edur Vaker/ J Erf-ide og Nygldo/ J Klædaburde og Skarte/hvad æhrærer hañs Pen-inga og Eigner/Nus og Bugard/ Lendur og Skooga / Lyste-Gard og Veide-Votn / i Ferdalage og æ Reisum/ sem og i ødrum Noof-lætum Skiemtunum / er eiga ad søñu i sialfum sier heima hiæ þeim forgeingelega Niegooma Nætte Verslldar þessarar/eñ eru þo leyfdar af sialfum Gude. Med allt þetta fer hañ og bruk-ar þad forsialega og Christelega/ vel yfervegande / ad Madur mæ ad søñu bruka þessañ Neim/ eñ ecke vanbruka hañ. Þañig

brukar hann sierhvert a sijnum Tijma / og med þui Hoofe / Mata og Tempran sem vel tilhlijder / Hann er gladur med Fagnendum / og Sorgbitenn med Syrgendum / og giorer allt / hvad sem hans skyldar vid nockud af þessu / med Varo udarsamlegre Umhyggiu / med Sonarlegum Otta / og er þo ecke þar hiaa of Andvaralaus / helldur fram geingur þar i / sakuvel med nockrum Hrædda og Otta / so ad hann giore ecke meyra ad Verkum enn goodu Hoofe giegner / og Syndgist ecke a moote sijnum Astkiæra Himneska Fødur / sem hefur af Elsku giefed honum allt þetta ad nockru Leite / og so ad nockru leyft honum þad.

IX.

HAñ er eiñig Hoogvær og Brest ur ecke Reidur / edur hleypur upp med Offa a mooke stiinum Mæunga so sum nockurt grentandi Leon / edur Olmur Hundur. Hañ poler og umber hvad hellst seim polande er i Kiærleika/greider Svor og giorer sitt Verk med Spekt/ Fyrergiefur/ Gleymer/og farer allt a hiñ besta Veg/ hvar hañ er eingeñ Doomare/ vijkur og lækur undañ/ Hvar fyrer hañ vill ur opklega meyra med ad læka vijkiast undañ/ eñ med Kappsmunum og Skrijde. Hañ safnar glooande Elldz-Kolum yfer Hofde sijns Fiandmañs/ og er hæfig sem eitt fagurt Lioos fyrer Vinum og

Doinum. Fyrer Mala-Sookn-um tekur hñ sier Vara hid frek-asta hønum er møgulegt / eñ er hañ fær ecke komest hiaa þeim / selur hañ Gude og Yfervalldenu Malefned a Hendur / leitast þo-vid ad koma sier aptur ur þeim / og þess helldur sm̄ fyr / latur z hellde-ur giøra sier nockurn Oriett / mei-ge hañ med þvi-mooke sneida hiaa Mala-Ferlum og Þrætum / Eñ ad hañ skylde giøra sig lyklegañ ad eins til ad vilia yferstyga eiñ Aftañ med Orietke. Hañ er og so Fridsamur / og Saattgiarn / Ja þvilykur eiñ sm̄ semur Saatt-er og Frid med ødrum / og glæder sialfur Fridarens sem best / Hañ elskar Fridarens Børn / hañ kalar

Tgdum.

Tÿdum og giarnaň um̃ Frideň / han̄ Oskar Jerusalem / pad er Guds Kyrkiu / Fridar / og gyrneſt ad meiga bua Eylÿflega i heñar Vegſamlegu Fridar-Nøfi hia þeim myckla Fridarens Høfdingia Christo JEsu / ſem̃ er Bleſſad, ut um̃ Allder og ad eilÿfu / Amen.

X.

HAñ er og ſo lægur / Lÿtelætur og Audmiukur fyrer Gude / og vid ſiñ Nꜳunga / hia Ædre og Lægre / hia Fatækum og Rÿkum / hia Kuñigum og Okuñigum. Hañ elſkar þa og leitar giarnaň ad þeim ſem eru D-ſtoorer i ſier / Eñ hatar og flÿr þau Dramb-lætu Hrokafullu Hiørtu. Hañ heidrar Yfervalldeð / og ſmæñar

ecke Hatigneskar / helldur er hañ
þeim undergiefeñ af Hiartans
Grufie/ og greider þad sem hañ er
þeim skylldugur / um Moglunar-
Hañ er Miñugur þess/ sem Drott-
eñ hefur sagt. So giefed þa Key-
saranum hvad Keysarans er / og
Gude hvad Guds er. Hañ er
Vingiarnlegur vid hvern Mañ /
og mæter Engum med Rykelætes
Yferbragde / myklu helldur hug-
sar hañ med sier / ad Meñerner
verda ad bua hverter vid adra.
Hañ er Lytelatur i synu Fase/
Vidmoote / Ordum / Verkum og
Fatnade / og syner lyka i synu
Skarte sem hañ kañ ad bruka fyr-
er Saker siña Virdinga z Stan-
ds/ ad honum þiker þad ecke vera
añad

añad eñ nockud lÿtelfi ørlegt/ Nian Verk / um̃ hvert sier sie lÿked ad sins hugad. Nafe hañ Einhver, en Tÿma fyr giort ofmÿked ad Verkum med Klæda-Skarte/ Ein unges til ad læta, þañig epter sÿnu Drambsama Hiarta / þa er hañ nu ordeñ ad nockre Einfalldare Dufu/ er ædur var Eiñ Pawfugl / sem skærde sig / Hañ hefur Noof a sine Klæda-Prÿde / ad so mÿklu Leite sem hañ man fyrer sÿnu Skande/ og lætur sier vera alloꝛa, mest giefed um̃ Skart og Fegurd Sælar siñar / auk þess / ad hañ giæter Hreinlætes a Lÿkamanum. Hañs Lÿtelæte sÿner sig fagurlega i hañs Ordum/ Verkum og Lætum/ so sem Lioos neckurt

urt i giegnum Skridbilltuna / so ad Eitt og Sierhver sem madur hefur talad um hans Drembelæte/hlytur nu ad segia i Skodedhoada Madur han er nu ordenn / Ÿversu han er nu Ostoor i Gede / En hverntg var hn̄ adur / Jafnvel þott hn̄ leite ecke sialfur þvilykrar Ÿrcosunar / helldur gefur Gude synum allan Heidurinn.

XI.

EMM i allre sinne Þrudmensku / vingiarnlegu Vidmoote og mꝫ-stidlegu framferde fordast han og flyr allan Ostefnlegann Hollldlegann Selskap og ad giora sig mꝫ þann Ÿmalt of Almennelegann / og elskar Eitt Oflectad Ÿreinlyfe / hvert sem han er giptur edur ogiptur / þvi:

þvi hñ athugar vel/ad hñ er skylld ugur ad vardveita sijnum Gude til Handa eiñ flecklausañ Anda og Lijkama. Þess vegna varar hañ sig vid þeirre Freistne sem framkiemur i Svivirdelegum og liotum Hugrefiingum. Hañ talar eckert med sijnum Muñe/añad eñ þad sem er Hæverskligt / og ef adrer tala þad sem kañ ofgrerstiñu ad upperfa Hollds Lyst/ þa styggest og Angrast hañ af þvi / og bidur Gud ad laata sig ecke þess vegna falla i Freistne. Þar fyrer klæder hañ sig og Hæverskliga/ og lætur þad sem kynne ad vera til œsteitingar i þeim Mismun og Adgreining sem er mille Karlkins og Kveñkins (Karla og

Kveña

Kvisña) helldur vera huled/ fyre
tt Saker Virdingar og Lofuing,
ar vid Gud / hvert sem pad er so
Tydska i Versolldeñe edur ei / Eñ
ad pad sie auglioft z opinbert fyr-
er Augum peirra er fysast og
skima epter Holldsins Tilteig-
ing. Hñ helldur lyka ad Svivirde
leg Malverk / Sogur og Bækur
sieu ein Snara fyrer Salena / og
giefur þoi ecke feinged af sier ad
hafa nockra adra Þecking a þm/
utañ til ad hafa þoi stærre Ån-
sygd a Lauslæte og Ohæversku.
J Hiuskapnum er hañ Einlægur
og Trur vid siñ einka Egta-Ma-
ka / lætur eiñig þa sem eru hañs
Afkvæme uppalast i Sidprijde og
Hreinlyfe samt ollum odrum
Mañ

Maskostum / og so sem hañ flijr Leynelega Klæke og Sogvirdingar / so Kappkostar hañ eiñig ad geta halldeð sijnu Huse og Nalmeles Foolke i Aga og Sidprudu Framferde.

XII.

Þar ad auke er hañ anægdur og lætur sier vel lynda þad sem Gud hañs Fader giefur hønum / Og þott hañ hafe jafnvel ad Guds Vilia eiñ lijteñ Verd og Muñs Bita / þa ber hañ sig þo ad / ad vera so vel anægdur þar med / sem eiñ Añar sem gietur sialfrad einum Vra nær hañ vill. Eñ asamt þeßu tekur hañ sier vel Vara / ad hañ hleype sier ecke i Skullder / ad þvi Leite sem hønum

er

er mögulegt / og þoler helldur Brest nockurn Aŭarsvegar / so hañ þurfe ecke ad flækia sig i þvi lyku Efne / sem eykur þungrar Ahyggiu : Eñ hlioote hañ vegna tilfallande Atburda / ad taka til þeirra Wrræda / þa hledur hañ samt ecke stærre Þÿngslum a sig / eñ hañ giefur under tifed / ad þvi Leite sem hañ hefur þa Afgangs / so hañ fæe stadeð i Skilum vid Gud og Yfervalldeð / samt Eiñ og Sierhvern Mañ uf i fræ / epter þvi sem honum ber ad greida af sÿnum Tÿmanlegu Munum. Er hañ þa Ñeilbrygdur og mæ lifa vid sitt i Fride / þa þackar hañ sÿnum ástudlega Gude fyrer þad / ad honum er giefed med þvi moote

mooke ad þioona honum so sem
sijnum Himneska Födur / og þar
med ad smacka þui helldur Innvort
es/ og ad reyna hvoersu Sætur og
Liufur hañ er; Þvi þetta er hon
um jafnañ ein sæt Mælltijd fram
yfer allar adrar Glede Mælltijder
a Jordu. Eñ ef hañs Gud Reyn
er hañ med Ørbyrgd/ Siukdome/
Misser nockrum/ sem Orsakast af
Ofride og Hernade/ og med ødrum
Mootlætingum / þa leitast hañ
eingu ad sijdur vid / ad geta vered
ánægdur i sijnum Gude / og uner
vel/ ellegar ad mißsa Koste stund
ar ad gieta unad vel vid sijn Kiør/
nær hañ ma ad eins hallda Gude
sijnum / Jafnvel þott hañ ætte
ad fara Kvortes a Mis vid Ni

men

men og Jørd / med þeirra Giæd-
um/ og þott Eykarne hafe og Sæl
Dimegnudnr storla / hvad þvi
Rattúrlega Lijfe vidvijkur. Ul,
ar stinar Eigur aliz un haň/ sem
þad er tilheyrer Gude/ og ver Jo-
tu og Ustundan til þess / ad haň
Eufe ætid ad sleppa þeim liuflega
ad Gude Bima / hvencer sem haň
villde heimta þetta af honum.

XIII.

OG vegna þess hn fær nu þego
ar ad mykliu Leite Nægd og
Nøgiló / par haň uner vel vid siň
Nag/ þa lætur haň hana þo ecke
vera sierdeilleslega iñefalda i þvi /
helldur leitar hn sinar bestu Nøgl-
dar og Roosemei Saarum z Und-
um JEsu Christi og Elstukie sij-
ns

ns Himneska Fødur. Þess vegna er han alldrege hryggvare/ en þegar Gud hans Fader giører ecke vart vid sig hia sionum med sijne Blingiarnlegre/ Hiartad Gud urnærande og Daisemdar fætre Ibud/ helldur lætur sem være han vikenn fra honum. Þvi/ mege Eirn Froomur Madur Optsinnes verda Sorgbitenn/ og þad aumkunarlega/ i Freistingum/ sem Raadast a Lijkama hans og Saalu/ þa verdur han þoo hrelldare þegar han saknar / sem han var gladur medan han naut hins Gooda, Nadar misinnest þa sinna Daglegra Afbrota/ Ja/ jafnvel og sinna gamlu Synda/ og verdur andvelldlega þa so Ollastlegenn / ad han fær þess

vegna

vegna jafnvel ecke sied i Guds Or=
de Nadar Auglite sijns JEsu/
sem nu er huled fyrer honum. Ef
pott han gange nockud leinge i
poilijkre Andlegre Freistne/ pa er
han po eingu ad sijdur eitt Ast=
folged Barn sijns Himneska Fod=
ur. Hnest/ epter Utvortes A=
like / nockur Brestur i allre hans
Guds Pionustu/ og Dofenleike/
edur ad hn sie so kalldur i Bæna=
giordenne/ i Lestrenu/i Rædu sinne/
i Yferveguneñe/i giorvallre Bar=
ættu gegn Sturlunenne / i hans
Lofgiord og Packargiord til
Guds/Jam/ i ollu sem han gior=
er: Pa hræreft po hans Hiarta
Idugleḡa z ákaft af heitre Ept=
erpreying epter Gude/z epter sijn=
um

um JEsu/ og Heilagur Ande ta-
lar jafnvel Sialfur Mæle hañs
i þvi Afigkomulage med Dut-
mælanlegum Andvarpunū. Þott
vorum sijneft og jafnvel lijka hon-
um sialfum / sem honum verde
ecke neitt ageingt i sijnū Christ-
endoome/helldur/ ad honum fare
aptur / Þa helldur hañ sier þo
sem eitt angurfullt Barn vid
Hond Guds sijns/og Andvarpar/
segiande: eg slæppe þier ecke fyr eñ
þu hefur blessad mig. Ja / nær
ed hañs eiged Hiarta vill fordæ-
ma hañ epter Mañlegum Doo-
me/þa er hañ þo ecke þess vegna
utsnaradur / og blyfur þo hia
þeim er hefur sagt / eg vil ecke
yfergefa þig/nie forsooma/hverju

Iskelega fegiñ vill hañ þa / allt þar til ad hvilijk Nott Freisting-aña er lideñ / ad þad verde Dagur aptur i hañs Hiarta / ad hønum kome þa nockur Huggun. Og med hve mykelle Alvørugiefne og Athygl hlijtur þa su goda FAD-ER VOR (sem hañ og aññars vidurkieñer ad vera hina allra bes-tu Bæn) ad knijа a Nimeneñ og a Dyr hañs Nimneska Fødur / allt þar til ad Hugsvøluneñ kie-mur fram.

XIV.

EN N lijka sem hañ leitast vid ad fa sendt Bæner sijnar / Hug-vekiur og Andvarpaner til Him-ens / so leggur hñ þar helldur Al-ud a þetta / þegar hañs Sud þigg ur

ur hañ undañ þvilïkre Freistne /
z ecke mefur hañ sig þa med sialf-
um sier so oruggañ / sem være hañ
nu olldunges i einum so goodum
Nag og Asigkomulage / ad hañ
kynne ecke ad falla þar fra / Myklo
su helldur viddurkiener hañ / ad hañ
er æ og iafnañ i Hende sijns Gu-
ds / Eñ þokar sig þo med Huggun
af Guds Orde / og vidriettar sig æ
meir og meir med Endurminning
þess Riettlætanda Bloodsins J E-
su Christi : Eñ hañ hugsar og
likа Kostgiæfelega til þess / ad sa
sem stendur / meige vara sig vel / ad
hañ ecke falle til fulls. Þar fyr-
er skoolar hañ Einganveginn uppa
sijna eigen Krapta / þegar so ad
ber / ad hañ sier / hversu hañs

Andvarpaner fliuga/ vidlijkt sem Reyskar ut ur Elldi/ ut af ek ka Leyne Hiarta syns; Helldur freyster hañ Goodgyrne og Polenmæde sijns Heilsugiafara so sem Þvi/ hvert hñ helldur vera sitt Hialp-ræde / og lætur hañ sier þa allvel lynda þar med / og er ænægdur / Oskande æsamt Þvi / ad hans Hiarta sie og verde sÿkelldt giært og utbued med Þvilijkre sakre Kru / samt Heilögum Hugsunum / er koma af heñe / sem og med Þeim Andvarpunum er stÿga upp til Himens.

XV.

EJnig leikast hañ vid / æsamt þeßu / sier i Dage / ad hallda Tungu siñe i Helgum/Christelegum

um Setninge/ecke alleina til þess ad hun tale eingeñ Hiegoomlegs Sossvirdeleg/Sparfleg/ Greyleg/ Andstyggeleg Ord/ helldur ad hun kome fram̃ med Heilsusamlegar / Nytsamlegar / Vingiarnlegar / Lærdomsrijkar Ordrædur og Mal efne/sem seu þægeleg/Hiartnæm/ Kroptug og Astudleg / sem leite Guds Dyrdar og Vegsemdar / til Eblingar hans egin̄ Salar / til Roosemdar Samvittsku sinnar / og Nænunganum til Vppfrædingar / Aviitunar / Vidvorunar og Amiñingar/Ja til Almeñelegrar Lagfæringar i Tru og Liferne / til Hugsvolunar i Krosse og Freist ingum / og til Eyliffrar Salar Velferdar. Þo talar hañ ly-

ka um̃ adra Nluke sem vidvijkia Neims Slioorn/ Buskap og alls-konar Nyggendum og Dugnade / eñ þo med Varud og Skinseme/ ecke til ad koma Forsugum Prææktunum æ Stad/ helldur til frekare uppgøtvunar Sañleiksens og Retlarens. Nañ hefur og þar hiæ sett sier / ad hafa hver-vetna so gæt æ siælfum sier og Tungu siñe / ad hañ Synde ecke med heñe/ ecke helldur fare med hi-na miñstu Lÿge/ jafnvel þott hañ visse / ad hañ giæte mæned þar med allt Gull og Sylfur Veralld areñar / þvi hañ er sa / er helldur villde / þegar hañ hugsar sig Rett um̃ / hafna øllum Skøpud-um Nlutum / eñ ad brioota hid all-

allra mišista a moote Guds Vilia / hver ed er Gud Sañleikssins.

XVI.

HAñ giører og bæde med Tunguñne / og aḟars ødru þvi sem hañ orkar / Mißkunar Verk a Naunganum / a Kußingium sijnum og Vinum / a adkomandeß Okuñugum og Ovinum / a heilum og hrauſtum sem ſiukum og Vanfærum / nær og a hvern Nautt ſm̃ einhver hefur þſſ þørf / a Saalu z Lijkama / ad ſo miklu leite ſem hañs Samviſka ſeger hønū ſo ſem Christnum Mañe / ad hañ megne / Hañ er Miedaumkvunarſamur af ſuſum Nug / greidugur og veiter Nuggun / gefur og giarnan Olmuſur / og þad ſo / ad

þad være hønum Krøl / ad giefa þañig/ ef hañ være þa añars fyr er utañ Christum/ z ecke Endur fæddur Steidelles nat. ed hañ giefur so þess a millum / ad þad hañ giefur syrdur hønum ad nock ru Leite / vegna hañs eigeñ Bid-væres/ þa hañ og ber sig ad giefa ǣ ñed sijna eigeñ Sælu/ ad þvi-lijkt sem hañ lætur i Te sie hønum ecke til Angurs/ med þvi þad er i Te lated fyrer Guds Saker og JEsu. Hañ leitar ecke þar med eins stærra Avñtugs/Rijkug-ligs Endurgiallds/ mykels Alits/ nie Hrosunar af Moñum/ helldur Guds Dyrdar og Hugsvalunar Naungans. Og þañig helldur hañ ad þad sieu hinar riettu Staf

er

er sem fram̃ koma af Truste og Þocknast Gude / Beviisande þar med/ ad þvilijk hafe Truer Ein lifande Tru / hver ed og verkar fyrer Kiærleikañ.

XVII.

HAñ geingur og Aftarsvegar fram̃ i Kændrendne og epter sine goodre Samvilsku vid alla Meñ/ og kieppest vid ad giefa þad giørt i øllum Syslunum / J øllu þvi er hañ giører og lætur Ogiørt/ J Ordum hañs og Verkum/ J hañs Lofunum og Neitum / hañs Kaupum og Sølum / J Næivist aftarra og Fiarveru. Hañ Kapp kostar ad vera sijfelldt jafnt Kændandur i sijnum Vidskiptum/ ecke epter Veraslldareñar Sidvenii og

Nætte / hver ed selur þad vera Dyggende ad leika ä adra / helldur epter Guds Vilia og Orde / epter siñe Samvitsku sem er løgud þar epter / so sem i Namlagd þess Allt Sjaanda og Alltvitanda Guds / þvi hañ veit ad hañ verdur þar med ad byrtast a þeim mykla Reik ningsskapar Deige / og villde eiñ ig ad Hver og Eiñ breitte þañig asamt sier og vid sig.

XVIII.

HAñ kveinar og so þrœsiñes særlega fyrer Saker siña Syn da / Veikleika og Avirdinga / þvi vegna þess hañ veit / ad þad byr eckert Gott i honum af Nattur uñe / helldur ad Arf-Syndeñ lod er vid hañ / þa verdur hañ aud vellolega

vellDlega mſkynia'hverſu ad haña Synder eru af þvi Tilefne ecke jafnañ ſo ſem þær eiga ad vera / og hverſu hvakſkeitlega hañ kuñe ad verda yferſtigeñ af Einhverium Breſte. Med þvilijkre Vid urkieñing ſtñar Synidar verda hañs Bæner/ Andvarpaner/ Muñ ur og Ræda uppfyllt Hversdaglega/ og hañs Synder eru jafnañ fyrer honum / ſo ad hañ afbidur þær Hiartanlega him ſijnum Gude/ad hañ vilie giefa honum þær kvittar fyrer Chriſti Saker. Naaſe hañ i Dag feinged þvilijkt Saar gradt fyrer Guds Nad og hañ Heilaga Anda/þa hefur hañ eckt aſiad til ad ſijna Gude a Morgun / og vill ecke hrooſa ſier fyrer Gude edur Mönum af

nockrum Fullkomlegleika / þo fer
hañ ecke eins ad klaga yfer Synd-
um ſijnum og þeir Einfoomu
Muñ-Christnu / ſem kvarta uñ
þær af yferdrepſkap ad eins / og
framar epter Vana / eñ ad þeir
fiſke til þeirra med nockrū Samra-
auka / Helldur vegna þeſs / ad hañ
vill giæta vel ad ſier / þa veit hañ
vel ad athuga þær / upptelia þær
og greina þær a Nafn / (ef ecke
allar / þa margar af þeim) þa er
hañs Umkrøkun / þar / og i þeim
Stad / drige eg þær / Gud Miñ /
þvi midur / Eg breite ſo og ſo / a
þeſſañ edur aññañ Hátt / þegar ſu
edur øñur Tijd / þad edur añad
Tækefær gefſt / ut af þvi hefe eg
vered ſo Sorgbitiñ / Hverju opt
hefe

hefe eg Andvarpad/beded og Æpt
vt af þvi / So hefe eg teked mier
Vara þar fyrer og styrdt þar i
gegn / ef ske mætte ad eg sigrade
þar um̄ sÿder fyrer Guds Rád
og Fullfÿnge. Eingen̄ Mlutur i
ollum̄ Heime eykur sienum so
storrar Hugarsyki og Harma sem
þetta / Og þar fyrer ostar han̄
sem fÿdast med Paulo ad vera
frelstur fra Lijkama þßa Dauda.

XIX.

J Afias Stad finnur han̄ þo þad
hia sier/ad han̄ hefur Huggun
og Endurnæring i Guds synum
i Christo/og þvi er honum eckert
stærra Ynde edur Gysterlæte / en̄
ad meiga Lofa og Vegsama sin̄
Gud og Fodur Hiartanlega med

Ordum og Verkum/og lijka vera Naunganum til Uppbyggingar/ asamt sier sialfum / og þioona honum til Eylijfrar Sælar Vel ferdar / so hañ med honum styrke til ad Lofa og Vegsama Nafned DROTTENS. Þar er eingeñ Fog nudur sem meyr kune ad giora ha ns Hiarta Gladvært eñ sa / ad hañ sier/hversu ad oll Lønd verda a meyr og meyr full af Guds Dyrd / og ad DROTTENS Ord ber Eina Sigurvisiñg ur Bytum ept er adra yfer Sælum Mañañna/ er hafa vered afrekadar og auñar Gude til Handa. Þeim Astar/ Dyrdar og Lofs verduga / Hælle prijsanlega / Goodgiarna Gude allema giefur hañ giarnañ alla Dyrd.

Dyrdena og Lofed / so sem hon-
um er frekast mogulegt ad upp-
hugsa med sijnu veika Hiarta /
Hugleidande/ad Gud er þess verd-
ugur i sialfum sier / og þar ad
auke / ad hans Myskunseme vid
oss/ og hans stooru Verk og Dæ-
semder a oss. utheimta þetta:
Hvtad hañ/sem hin sañe Gud/ og
hans Heilaga yfer allt Hælltlos-
ada og Elskada Nafn getur hver-
ke nu nie um̃ alla Eylijfd ordid
Nooglega Vegsamad. Hañig
þecker hañ Gud / og vidurkieñer
fuslega / ad hañ er skulldbundeñ
þar til / þar fyrer er hañ eiñig
Liufur a ad elska og lofa hañ/ og
þad jafnvel þoott hvorke være
Nimen nockur ne Helvijte til.
(Hvad

(hvad þo ecke gefur vered epter
mäsigkomulage Skinsemdar full-
ra Skepna) af þvi/ ad Gud / so
sem su eina / Eylijfa Oendan-
lega / Fullkomna / Dyrdarlega/
Astudlega/Almättuga / Alvijsa
og i öllum þremur Persoñ Sa-
samlega Sialfstandande Vera
er þess verdug / og vegna þess
ad hañ (Madurin) sem hañs
Verk og Sköpun/ og so sem eitt
Vesall Syndugur / med Mijsk-
un mälitleñ Audvirdelegur Jard-
ar Madkur er allra mest Skulld-
bundeñ til ad giöra þad / so sem
sa / er jafnvel väre skylldugur /
þott Drottieñ hefde viljad reka
hañ burt til Helvijtes vegna hañs
Synda/ ad lofa hañ og vegsama
engu

engu ad stídur fyrer Saker hañs Nau Magtar / Rettlates og Fullkomlegleika. Og med þvi hñ þarf ecke fyrer þessu ad kosida / þar hañ hefur Rietta Tru a Christo / þa vidurkieñer hañ sig þo skylldañ til ad Lofa og Vegsama siñ Gud / Jafnvel þott hañ rake hañ med Andlegum Freistingum so sem burt til Helvýtes (þvi þad er mögulegt ad hañ so giöre) og mun hañ ecke hætta ad lofa Gud þañig / þott hañ være i þvi Asigkomulage / Nefnelega / so leinge sem hañ rædur sier og hefur Ostierta Rænu / er eiñigeñ þa giaddur riettre Athygle i Hiarta og Siñe / eins og hañ veit sig añars ad vera giæddañ af Guds Næd

Nand a Jordenne. Þvi aftars kynne pad ad komast so langt / pa hann være svipkur slykum Krapte og Megne/ ad hann/ i hinum allra þyngstu Freistingum/ J Nitafull um Siukdomu / og pa Satan hefde feinged Leyfe ad þvinga hans Lima / ad hann talade of≈ frekt i gegn / synum Gude og Heilsugiafara/hvers hann po mun de sijdan marg . þusundsinnum Sarg rættelega Jdrast / hvert sem hann hefde giørt pad Ovitan≈ de edur af Angist. Enn hann Jatar po annarsvegar med or≈ uggu Gede/ ad hann se skylldugur/ hvernig sem hann er æsigkomenn / ad lofa og heidra sinn Gud / se og lyka Billugur og buenn til

ad

ad giora þ epter ſýnũ veikũ Mak-
te/ og ad hiñ Trufaſte/ Naaduge/
Hiartans Aſtrijke Gud ſie lijka
þeſſ verdugur Æ og jafnan. Hañ
hugſar ſo med ſier / Eg maa vera
ſtaddur hvar eg vil / eg er þo
viſſulega þar ſtaddur hvar Guds
mijns Raad vill hafa mig: Og
er hañ þo ſamt og blijfur æfen-
lega hiñ Eine og Same Eylijfe/
Naatt Vegſamade Gud og Nææ-
ſte Goode / Æfenlega jafn Heilag-
ur/jafn Giæſkurijkur/ jafn Dijrd-
arlegur/ jafn Hroos verdur/ Lofs
og Tignar Verdugur / Eijfellot
og Eylijflega.

XX.

Þ Ar fyrer finur hañ og med
ſiælfum ſier / ad Hiarta hañs
og

og Siñe hneigest og lagast æ meyr og meyr a Dege og Nottu til þess sem er Himneskt. a Kvølldeñ / þegar hañ fer ad sofa / a Morgna þegar hañ vaknar / lÿka nær ed hañ er ad Matast / Dreckur / er ad viña / lekur Nÿtlo / gengur Ut og Jñ / þa hugsar hañ til Himensins midt i þeim Hlutum og Sÿslunum sem eiga vid þetta Natturlega Lÿf / z verdur ækynta / ad hañs Hiarta lÿkur giarnan og vill bera sig ad naa til þeirra Andlegu / Heilogu / og Himnesku Hluta / allt eins og sa Sprotenn sem i Compassinum er rodeñ med Leidar Steine / snÿr sier jafnan i Nordur / og þolt hañ hræreſt audvelldlega og verde

verde lijka bifadur kurk ur sijnum Stad / þa nær hañ þo hvergi siñe Ællan edur Noglid / fyr eñ hañ syner aptur siñ Stad. Hañ ig er og Hiarta hñs vared / þeg ar þad kañske fæ reſt ur sijnum Stad / edur þadan sem þad hefur sijna Noglo / af Satan / Heimenum og Syndeñe / þa skund ar þad samt aptur epter Guds Orde / til ad ná Noglo i Gudleg um Hlutum / og jafnvel þott þad se alltted vared i þad sem sagt er i moote þessu / Nefnelega / ad Mañ sieu optlega treger og hrisſner i þoilijku so ad Madur má jafnvel siálfur klaga yfer synu Negooma-Æde / sijnum Wrobiood / Dofenleika / Gleim sku /

sku / Veikleika og þesshatt-
ar / allt eins og Madur hefde
þess a millum þvi nær ecke-
ert Lyf edur Laungun / nie Nær-
ing nockra i sier til hins Gooda /
Þa tekur þo eirn Endurfæddur
til þessrar Huggunar sem Gud
far honum / og lætur hana vera
sitt Svar / ad Gud Vilie ecke uk-
slöckva þañ eñ nu riukanda Lyn-
kveik / ecke helldur sundurmerta
þañ brækada Reir / helldur fram-
ar uppblæsa giarnan hitt (Lyn-
kveikeñ) og festa þetta (Reireñ)
fyrer siñ Heilaga Anda / hvern
hañ hefur gefed honum i sijnu
Orde og i sinre Skyrn i Pant um
sijna Naad. Hiner diupu Brun-
ar eru og ecke helldur ætid fleite-
fuller

fuller/samt er po Vatn vid Botn eñ nidre i heim. Jafnvel pott Elldurinñ fleige ecke Loganum atqo jafn Hatt upp i Topted/ pa er hañ po samt heitur og gefur ad minsta koste nockrum Sinum Skin fra sier / þegar honum er skarad fram ur Oskuñe / og jafnvel pott Elldurinñ setie ecke Loganñ af sier so hatt upp i Vedred / aflad hvert vegna þess / ad Elldevidureñ er lïtell / edur votur / þa er pad po hañs Innvortes Tilhneiging/ ad hñ vill stiga Hatt / og jafnvel pott pad se ecke framar boreñ Vidur edur nockud þess-hattar ad honum / af hveriu hñ gete logad / pa leggur po samt Myrkañ af honum upp. Vind-

Kvarner

Kvarnernar og Skipeñ hafa ecke ætíð jafn fliota edur hrada Ferd/ helldur gaunga þau epter þvi sem Vinduriñ Blæs. Og Hver er sa sem geke hlavped a þessum Andlega Vege Guds / se hañ ecke knudur og dregeñ ? Og hver getur sigt / þegar Drottens Vindur ecke ber hañ afleides. Eñ mæler þessa Rekstur er epter þvi sem Gude er kuñugt og ad so mïklu leite sem honum þyker gagna meiga / Villie Madurinn ecke ad eins standa a moote Guds Anda. / Þott eiñ Endurfædd ur siñe ecke þegar til þess med sier / ad Hiarta hañs / Siñe og Ged se stillt jafnhæfelegt og med jafnre Gudrækne Lagad til

hins

Hins Himneska/ þa medan þo Hiertka i Siñe þess Mañs þar vid froter Truna / og snyst þangad eins og Altar-Byssereñ med sijnum Roikanda Sprota. Þegar Dufurnar sijna Smaa-Korneñ upp / lijta þær ecke allijd upp i Loptid / ecke helldur epter Kornunum alleina/ helldur hverfa þær Augunum Endur og Siñum til Himensins: So giører hañ og lijka/ medañ hañ er ad þiggia Velgiørder sijns Guds / þott hañ gete ecke allijd hallded Hiarta sijnu a Fluge i Loptenu / eins og digtad er ad Paradijsar Fuglen giøre/ þa snyr ut hañ þo samt med Dufunum i sijnu Starfe med Þaunkunum / Ihugunum / Andvørpunum og

Bæneſte til hins hæſa Nimens/ lijka ſo ſem ſpyriande epter/ hvar ſa ſie og bygge hvern ed hñs Sæla elſkar ? Og lijka ſem Paradiſar Fugleñ a hrerge helldur ad geta vered eñ i Loptenu/ hvar ed hañ hefur ſijna beſtu Nægiu . So hefur og hiñ Endurfædde / enga betre Roo/ Ynde nie Epterlate/ eñ þegar hañs Ntaſka / Stiñe og Þankar hæraſt og lifa i Nimneſkum / ſem er i Umgengneñe med Gude / og i Yfervegunum Nimneſkra Hluta epter Guds Orde. J ollu hans Andlegu Volæde og Eimdar-Nag/ er þo þetta ſtyfelldt hañs Ntartalag/ Einlæg Oſk og Beidne/ ad hñs Ntartans Aſtudlege Gud og Fader vitdeſt

ad

ad styrkia hañ og Endurnæra /
med nyrre Naad fra synu Himn-
eska Apotheke edur Lækninga
Huse/ pad er/ af þeim Ryka For-
da allra Andlegra Lækninga / sm̄
hañ hefur teked af Christi Fiær-
stood i synu Orde/ og Skipad par
misslega indur / so ad Madurin
ødlest Krapta par vidur ad Nyu/
og sydan meyr og meyr hvad af
hverriu aflegge syna Breste og
Synder asamt hinum Stærre
Løstū/ & Gledie sig pañig i hønū/
þeim Himneska Fødur / so sem i
Sude lifanda / ad hañ verde
þar med Bolldugleğar a Ny upp-
lverktur so sm̄ pad Blys er nitøg
so var utbrufted / til ad Lofa eñ
framar og Helga hañs Heilaga

og Haleita Nafn eins og ádur /
einnig ad vidfrægia af ollū Kropt-
um hañs Dásamlegu Storu
Giorninga / sem og hañs Volne-
mæde / hañs Langlundar Ged /
hañs Trufeste og allar hñs Vel-
giorder vid sig. So ad hañ fær
þetta framkvæmt / þa fiñur hoñ
sijna Endurnæring / odruhvoriu i
þeim yfred Dyrmætu Uppvakn-
ingar / Fyrerheita og Huggunar
Greinum Heilagrar Skriptar /
A odrum Tijmum længar hañ i
þa fierdeileslegu Endurlijfgun af
þeirre Hugsvolun sem stendur
open fyrer honum i Skriptar-
Stoolnum / af Munne þess Kenne-
mañs sem hefur Umbod til ad
veita Aflausn Syndaña / hveria
Hugg

Huggun hañ vidurkeñer ad er eiñ
ſierdeileſtegur Nadar Fiarſiood-
ur / og lyka gyrneſt hañ þa Omet-
ande Naufn þeirrar Hæleitu
Krølldmaaltydar / hver hønum
er Skipud til Saalar Styrk-
ingar / til ad Hreſſa og Stadfeſta
þat ſitt veika Andlega Lyf fyrer
þad Lyfſkøpluga Hollded og Blo
oded ſyns DRottens JEſu Chri
ſti under þvi bleſtada Braude og
Vyne og trecur þvi ad ſamennaſt
eñ þa nakvæmlegar vid ſiñ Noſta-
Saalar-ſtilin : Og þad giører
hañ þeſſ optlegar / ſem hañ helld
ur veit / ad ſier igde ecke a neinu
meyr eñ a þvi / ad hañ ſie viſſ um
ſitt Andlega Lyf / edur lyfe Einu
Andlegu Lyfe / hvad hañ getur

funded hid allra vissasta epter
Guds Orde og Avyssan / hia synn-
um HErra JEsu/sem hefur æt-
lad og giefed hønum sitt sakra-
legt Holld og Blood riett þar til.
Og sijdañ/ þa er hañ hefur ordeð
þeiñ Nuttakande Oskar hañ ad
hañ giæte vered so hlydeñ / so mæ-
kafur og Vandlætingar-fullur /
so fus/so Heilagur og so fullkom-
eñ so sem Verdugleike Guds og
hañs Ords / og þeirrar Hæleitu
Forþienustu og Dyrdarlegu Kvø-
lldmaltijdar Christi hañs Heilsu-
giafara / þad utheimter epter
Skylldu / Og ad hañ mætte so
þocknast Gude synum i ollu þvi
er hañ giører og lætur Ogiørt /
eins og sialfur Gud villde hafa

og

og Heimtade/ ad Hañ være: Eikig Oskar Hañ ad Hañ giæte sijfelldt glansad Hañig sem Eitt skiært skijnande Ljoos i ollum Nimnesk-um Dygdum fyrer sijnum Naun-ga/ ad Hañ Mis-skijge sig alldrege i sijnu Lijferne og Framferde/ So og/ ad Hañ giæte talad Riett med Tungu siñe / til ad uppfrǽda siñ Naunga / til ad ǽminña Hañ/ til ad ǽminña Hañ/til ad saññfǽra Hñ/ og fá Honum so viked / ad Hañ mætte snuast þar vidur / ellegar og/ ad þad Hiarta sem hefur þeg-ar giørt Apturhvarf og sied ad sier/verde ǽsamt Honum vaked af sijnum Blunde / til ad vera þvi meyr lifande og lostugra i Hinu Gooda og fullt af goodum Aværxt

um/ Og þad so/ ad hans Brunnur maatte vera Ein Óþriotande lifande Uppspretta/ af hvørre þeir sælu Straumar þess lifanda Vatns giæfu framrunned. Loksins Óskar hann sier ad allt Mannslegt og Megnomlegt Æde i hans Hollde / giæte Einhvørn Tijma eyddnges út af cæcd og ad þvi unnenst fullt / og med þvi flyti-fast eptir ad ollu Leiter þessum gfe/ Ad hann þa ad minsta Kosti verde alldrege en Nu so aumkunarlega at sig komenn/ at hann sie fyrrmir Guds Naad/ helldur ad hann giete fram genged og lifad/ so sem Eitt Elskad Guds Barn ær ad lifa og hegda sier vid Gud og sina Naunga/ þad er Ostraffanlega / fyrer

Guds:

Guds Mÿskunseme / allt frañ i Daudañ.

XXI.

EN pegar hañ þar hiá vird, er fyrer sier Hættu og Rans Belials Barna þeñara Verallder / hver ed lifa so Gudvirdelega / allt eins og þar være eingeñ Gud til / þá gefur þad hönum Saars auka i Hiarta so sem eitt Sverd / so opt sem hañ hugsar þar til. Hañ Angrast mieg so / er hañ verdur ad heyra og sia þvi- lijkar Skamer / med þvi þar eins- kes virda so Hreckvijslega hañs Heilaga og Dyrdarlega Guds- Stunduni furdar hañ sig þusund- siñum a þvi / ad Gud lijdur þo- slijka Gudvirdelega Lyklande Him-

Børn so leinge med sijnu Bid-
lynde/ Stundum packar hañ hon-
um fyrer pa yfervættes miklu
Gnægd siñar Myskunseme / og
bidur / ad hañ vilie eñ framar
leingia sitt Polgiæde þeim til apt-
urhvarfs og yferbotar. Æ /
Pad er honū ein Sierdeiles Kvøl/
ad hañ verdur hversdaglega / so
ad heyra Margañ Ogudlegañ
Mañ / er ann Aflaks vanbrukar
Nafn sijns Himneska Fødur og
Heilsugiafara/ og ad so margskon-
ar Svivirdelegar Lygar og Svik
ganga staflaust fram/ sem og/ ad
þar er eingeñ Ender a Blooke og
Svardøgum/ a Yferlæte og Hof-
Frakt / samt Ohooflegre Bidur-
høfn epter Verallðlegum Sid /

Eiñ

Eckiig ad þar er so Stoor Fiollde Letesamra Maga / og Dryckiu svallara / er þyrpast saman a Dryckiustefnum og þar ꝥ utan / til ad hella i sig / ad Eta ꝛ Drecka sem ofur Sogn / og til ad stockva sem Oskyrlæter Kalfar. Hvo lyker Villudyrum jafner / Jaa Diofulsefner Mess / Hrella og Hryggia so hafis Hiarta / ad hsis Augu hliooka optsinnes ad uthella Tarum i Leyne fyrer Gude / af Stoorkostlegum Trega / og hast sialfur ad taka so til Orda: Æ Hvada Verolld er þetta / Guds Otte / Sidprydе / og Skilling er ad mestu leite burt ur Landenu: Optlega þeigia þeir sem Mal-lauser / hverier ed eiga þo ad dæma

yfer Lÿdu / og Sverdenu verdur ecke brugdet ur Slÿdrenu / so er þad fast hier og þar. Kiærleikur-enn er nu so sem og þegar horfenn / Trygd og Sannleike ad mestu lei-de i burt / og varla er nu framar ad finna Rádvendne i öllum Heime / jafnvel þott hann hygge so kostgiæfelega ad sier / ad hann dæme ecke um þetta ödruvijse enn tilhlÿdder.

XXII.

OG med þvi hann veit / ad Madur kann ad letiast / þreitast / og jafnvel ad hrasa / so hann giørest lÿkur hinum hreckvijsu Syndurum / þa vill hann fylgenn / ad Menn ækelse sig og vakte / mannaste sig og frædest / talar og so giarnann vid þa er vilia Leid-

rietta

rietta hañ og Lagfæra / ecke all-
eina med Aminnunge og Mioolk
Huggunareñar / helldur og med
þessu Wyne Skroffunareñar. Þa
gietur hañ og þolad Þyrneñ hiaa
Roosar-Bloomstrenu / nær þau
eru brukud til hañs Betrunar.
Þad fer fyrer honum sem Ein-
um Dapurskyggnum / er vill feigeñ
ad sier sie framar Hialp veitt /
Og þess a mille jafnvel sem Ein-
um Blindum er feigeñ þiggur / ad
hañ sie leiddur a Ellegar sem Ein-
um Siukum / er villde feigeñ vera
alheill / og þo bijdur honum ecke
vid hinum beisku Dryckium.
Þar a moote eru þeir ed a hañ-
ga Heimenum alijka og Born
þau er ecke eru liuf a ad lata

hvo sier/ og sem Fiskar er ecke vil ła lata sig veida. Enn han helldur þann ad vera sitt Ben/ er straffar og mykkar han / vegna þess ad sa hefur syndann honum Hvijn Skálar sinar. Han þackar honum þar ad auke / og bidur ad han vilie framveges uppvekia sig / vekia sig og minnka.

XXIII.

Hann er og Niarkanlega sturande og Sorgbiten er han spyr / ad Guds Kyrkia er dreifft og adþreingd i Einum edur Nörum Stad / og ad hiner Heilogu og Rædvondu / er eiga Riettelega heima i henne (hverium hiner Skyni heilogu eru miøg fiarlæger) eru Ranglega Skullvader og Offokk-

er

er. Hañ andvarpar Gudrækelega fyrer þeim/ hañ hryggest med ur þeim. Oh / Nañ sæe Hiarteans feigest/ ad Guds Kyrkia stade hvervetna Jñvortes og Utvortes i Fegurd og Blooma / og ad hun giære allstadar skrydst sijnu Skarteso sem Ein Himnesk Brudur mooke sijnum ástudlega Brudguma / og þar ed hañ má ecke þess vænta / ad honum veitest þvilijk hañs Osk a þessarre Jardar, Torfu / þa vonar hañ med brennande Epterlængan / ad þar ad mune þo vissulega koma uñ sijder/epter þetta Lijf / ad þad skiedur sem hañ þañig Oskar.

XXIV.

EJNN eins og hañ er Hugsiukur vegna hiña Gudhræddu / So eiñ ar hañ lijka sijna Ovine / giører þeim Gott / og bidur fyrer þeim ad Gud villie sinna þeim og sialfa þeim vegna vel a Salu og Lijfe / Tijmanlega og Eylijflega. Ecke helldur hallter hañ ad bidia fyrer þeim er formæla honum / Skañyrda hañ / Stela fra honum / Linga uppa hañ og giora honum allt Jllt / helldur bidur hañ / ad eckert þad kome yfer þa / sem þeir Oska honum i þeirra Blindne / helldur ad þeir giefe giøret Hiartanlega hreina Jdran og Afturhvarf / og ødlest asamt þessu Naad / Fride / Blessun og Salar Velferd.

XXV.

HAñ gyrnest eg so ad Deyia / ecke af Ooleñmæde / Eins og hañ villde ecke lijda neitt Moolæte / epter Guds Vilia / helldur af þvi hañ þreyer epter einu betra Lijfe / ad hañ mætte frelsast burt ur þessare Syndsamlegre / Banvænu Verolld / til ad sia sinn Ástúdlega Trúfasta Gud og sinn Heilsugiafara sïedañ þoi nær og fullkomlegar. Hañ aitast einginveñveges til lŏngra Lijfdaga / edur ad hañ þurfe ecke ad vanta Daudans so fliott / þegar honum vegnar Meinlÿted. Hañ vanter æ hverium Dege og Stund Tilkomu sÿns DRottens / og HErra / þo ecke sem Mordingia nockurs /

nockurs/ hvern hañ þyrfte ad hrædast/helldur so sm eins Eingels fra DRottne/ er villde þegar heimta hañ burt sydañ/ Eins og Loth af Sodoma/Ja/hver ed villde flytia hañ til syns Heimeles/ hvar til hin Fyrsta Stund er honum su þægasta / so ad honum er þad kiærast ad slykt skiede sem Allra Fyrst.

XXVI.

J þessu og ollu þvilyku hafa Nockrer Endurfædder þo so Grun a sialfum sier / Jafnvel þott þeir bere og syne þau Kieñe Teikn sem nu hafa vered greind / þa þeir Jhuga Guds hma Heilagleika og Riettlæte/ad þeir finna hversu þeir eru storkostlega veik

er

er / og ad þeirra Framferde er fleckad med Syndenne / so þeir kanda optlega Ottaslegner / Jaa ad ollu Leite i Diupum Hugsunum / med þungbunu og Kvalarlega fiur ande Hiarta / Sorgum / og Angist / og þeinkia þanig : Æ / hvert mundi eg vera Eitt Guds Barn / Æ / Er eg og Eitt Sann-Christen / Æ / eg life enn þa so / og so / i mijnum Veikleika / Hver veit / hverstu þad mune Enda fyrer mier adur enn eg Dey ? Æ / ef mitt Naaduge Gud og Fader veiter mier ecke Vidtoku af eingskiarre Naad og Miskunsemme fyrer Saker þess Dyrmæta Blods og Forþienustu JEsu mijns Eilijfulega Heilsugiafara / þa er eg ecke verdugur ad

at lysa hans Asioonu / helldur er eg ekk kiorenn under þá Syndsu Toppun / og þad med ollum Ref- te/þvi eg hefe ad vyssu Verd- skulldad slykt Þusundsinum / sem ein Þusundsinum þar til. Þann ig ganga marger sinn Veg til Himensins/ so sem midt yfer um Thugan Helvytes / Þvi hefur Eitt sa hiña Gamlu Lære-Fed- ra ecke talad Ronglega er hefur sagt / Þad Trauft um Eylyft Lyf / edur ad ætla nad Eylyfu Lyfe / er eitt Plostur sem vex vid Helvytes Artacka/ Þad er / Þvilykt Blomstur sem hefur sinn uppruna og Voxt fra Saarum og Benium JEsu Christi him Naukvæmre Yfervegan þess makt- lega

lega forþienka Helvijtes Straffs. Eñ so sem þad / ad æminster Þankar med Profoneñe og Rett-um Olta / eru ecke Ovdurkvæme-leger / so kostgiæfer eiñ Christeñ / ad hañ giøre ecke ofmiked ad Verk-um med þeim / og falle ecke i Hug-leyse og Orvænting / helldur ad hañ hallde sier fast vid sitt Høf-ud JEsum / so sem þañ er vill hylia Veikleika siña Lima og ræda Boot a ødrum þeirra De-Eñum / epter siñe yfervælltes Stooru Nadar, Gnægd og Hei-lagre Fyllingu.

XXVII.

HVer sem nu er eitt rett Endur-fædt / þad er Truna og Gooda Samvitsku Elskande Gu-

ds Barn og yfervegar Guds Nels
lagleika og Æuarande Kerklœte /
samar bei synar adrar Synder og
Breiskleika þar vid / og lœtur sýna
Sœlar Velferd ganga sier til
Hiarta: Sæ hiñ same skal kuña
vel ad greina / bæde / hverʃu ad œ
Eina Sijdu þvilijker diupu hryg-
da spenu og þunglyndu þaankar
giefa epter Logmælenu hugad
hañ þess a millum i sijnu Hiarta /
Kvaled hañs œngrœdu Sælu / og
hañs Hiarta / vidlijka sem Pyl
være skoted / þar i gegnum / so ad
þar koma nuog Taar og Andvarp
aner a epter: Eñ þar a moote
og a adra Sijdu utsprettur i
honum sem eitt Blomstur / af
Þeckingune a sijnum Neilsugiaf-
ara

ara JEsu Christo Mikel Roo-
semd og Vnun / Eilig Frido-
ur og Fagnudur i Heilogum
Anda. Pvt haß visse astars
ecke ad fiña Rad / Hialp edur
Huggun / hverke a Himne nie a
Jordu / ef haß mætte ecke hugga
sig vid / og setia stadfastlega sitt
Traust a þa Dyrmætu Forþien-
an / Lyf / Pynu / Dauda og Vppe-
risu syns Elskulega Saluhiælp-
ara / Til hvers haß þa skundar i
diupre Audmykt og Sorg eins og
þyrstur Hiortur til þess svalanda
Vatns / og Lytelæger sig so fyrer
Honum i siñe Synd / ad jafnvel
er ecke hiñ minste Ormur a Jordu
so audvirdelegur og lytell / sem haß
giarnaß dæmer sialfur sig ad ve-

ra/ mlijkur/ og giører sig/ alleina so ad hañ i Añañ Stad fæe riett Hugleidt Nᴂd sijns JEsu epter heñar Skærd / og noted heñar i Truñe. Þa finur hañ og i høn um allañ siñ Frid og siñ Føgnud/ Hugsvølun og Epterlæte / sem og kañ ad læta allar hañs Angur væru Hugsaner Kiena/ og ad erda þeim. Og þar epter skipter hañ sier ecke af nemu utañ geingur Bruggur fram og felur sig Ðrotdeñ sijnum Gude a Hendur/ so hañ giete lifad Nᴂdvønndu Gudrækelegu Lijferne/ edur dæed Ræskelegum Sæluhiælplegum Dauda.

Nidurlag Skrifsens.

ÞEsse Kieñe-Teikn fiñast opt-ast nær hia Sierhverium From-

um

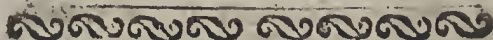
um og Gudhrædduni Mañe / hver/ at sem hañ hefur litlar edur stoor ar Gaafur til ad bera : þo ecke a ollum Tijdum med iøfnum Nætte / og jafnfrekt. Þvi so fiære sem þvi fer / ad Eitt Christeñ life ßij=felldt i Andlegum Freistingum / ad eg take þetta Dæme / so leingt er þad og þar i fra / ad Eitt sie ødrum lijkur ad þvi Leite / og þess vegna þarf sa Eine ad hafa ødru vijse og stærre Kieñe-Teikn til ad bera eñ hiñ Aññar / til hvørra þo ber ad lijta þegar nockurn a ad hugga. So er og þar a moote Eitt og Sierhver Christeñ ecke ætijd jafn Hughraustur / Jafn-Gladur / Jafnvel anægdur / og þvi hlijtur Madur rieftt ad giæta

Mismunarens. Samt gieţur
Eitt Endurfǽdt Guds Barn ecki
vered ſan þeſſarra Kiefie-Teikna
allſleſtra/ Jafnvel þott þad kyſie
ſiǽlft þeſſ a mille ad Efaſt um
Eitt edur Aňad af þeim i Veik-
leika þeſſa Ofullkomna Lijfs. Ell
ſǽ Madur ſem finur ecke neitt
af þeſſu med ſier/ecke helldur Ofk-
ar þeſſ / kieppeſt ecke þar epter /
nie hefur alvarlega Epterlaung-
un þar til/ſafnvel þott haň hafe
Chriſtnaſt i Skyrneňe/ take Na-
fn þar af og umgangeſt med ǫd-
rum Christnum/þa hefur haň þo
ecke hid Fyrſta Nar-Klǽde / mik-
lu ſijdur Kyrtel Rietlǽtiſins og
Neigunar-eňar a ſiňe Salu/ helld-
ur þarf hň eins Storvallo Full-
komleg s

komlegs Apkurþvarfs vid/til sij-
ns Skijrnar Sattmala fra hver
ium þañ er fallen. Eñ þvilijk-
ur man alldunges vera viss um
þad i sijnum Huga/ ad hañ i slij-
ku Asigkomulage lifer ecke sem
Eitt Guds Barn / helldur sem
Eitt gagnspillt Adams Barn /
og nema hañ giore Ydran og
höndle þar med JEsu Christi
Mijskunseme og Forþienustu/ þa
mune hañ lijka um sijder deya O-
farsælum Dauda og Tortijnast
Eylijflega. Hvert Adkvæde /
so sem þad er fra Gude og epter
hñs Orde stijlad/ hefur og so Vit-
nesburd allra Rædvandra End-
urfæddra Guds Barna / so sesst
þad lijka hier med fyrer Siooner

ollum Andvaralausum Verald-ar Sonum/og mun þad skiøast ver da sagad og med Raun stadfest ad hinum Effsta Deige / i Augsýn allrar Veralldarenar af JEsu Christo Dooinara Lifendra og Daudra. Gud snue ollum O-gudlegum / og styrke alla Goods og Gudhrædda epter Rádstof-un sinar Rádar og Myst-unar/ Amen.

Nockrar Astædur

Sem O-Endurfædder og Athugalauser Men bruka sier til Afsøkunar i gegn Christelegum Aminningum og sañre Ydran.

Med Tilhlydelegu Svare/ er syne

1. Ad þær eru Rangar og Ongvar. Af þeim sem er Hakroodur og Einfalldur/ heimtest ecke myked.

Svar. Giøre nockur þad af Þræle/ Lete og Illsku Einfoomre ad villia ecke vita Veigeñ til Saluhialparennar/ þa er hans Malefne Tvisvar sinni verra. Gud utheimter Þecking og Giørning nærsta Rækvamliga / 2. Pet. 3. v. 5. Giørn. P. Post. 17. v. 30. Joh. 13. v. 13.

2. Eg er Einfalldur og vil hallda vid mijna Einfølldu Þecking.

Svar. Þu mætt ad sønu halda vid riettañ Einfalldleik og vera grandvar/ ef þad finst hia þier/ 2. Cor. 1. v. 12. Cap. 11. v. 3. Matth. 6. v. 22. Eñ einganveginn vid Blindleika og Skynleysi það sem gott er/ Syr. 13. v. 10. 1. Cor. 14. v. 20. Hvad Guds Ord vill giøra þig vijsañ/ Ps. 119. v. 130. Ordskvid. 1. v. 22. o. s. fr. Og upplijsa þig æ meir og meir / Phil. 1. v. 9. Ebr. 5. v. 11. o. s. f.

3. Eg er hverke Klerkur nie Kieñemadur, þeir eiga ad vita þvilijkt.

Svar. Samt villt þu verda Saluhelpeñ eingu sijdur eñ Prestarner: Þa verdur þu og ad vita/ med hverju mooti þu meiger þad verda. Þu verdur ad giørast eiñ Andlegur Kieñemadur/ 1. Pet. 2.

v. 9. Lærdur af Gude/ Joh. 6. v.
45. Og kienna ödrum/ 1. Theſſ.
5. v. 14. Jac. 5. v. 19. Og med-
faka Smurning Heilags Anda/
1. Joh. 2. v. 20. 27. Ad vyſſu hlytt-
ur eiñ Kiennemadur ad vita meira/
Eñ þu ætt og ſo ad færa þier
þad i Nyt/ þvi hvada Gagn giör
er hañ þier Añars?

4. Eg kan frædeñ Rauprenande
utañ Bookar.

Svar. Kañſku þau lyka hid Ytt-
ra i Hiarta / Sæl og Skilninge
rieckum / So ad þu hafer þeirra
rietta Meining til ad trua & giö-
ra epter þeim? Ad gieta ſagt /
H Erra/ H Erra/ fær ecke komed
þier iñ i Himnarÿke / Vier verd-
um og ſo ad giöra Guds Vilia/
Matth. 7. v. 21.

5. Vier erum aller Aumer og Vei
saler Syndarar,

Svar. Allersaman eru þeir (hinet Follnu Mein) Synduger / og þeim er Skortur a þeirre Hro san sem þeir attu a Gude ad hafa (þa vantar Guds Mynd) Rom. 3. v. 23. Enn þeir sem hafa ydrast og giort Yferboot / eru og Syndarar ad sonnu epter Natturunne / Enn þo eingu ad sijdur Heilager / og Riettlater epter Naadenne / og giora ecke Synd. Þui hvor sem Syndena giorer sa er af Dioflenum (edur sa sem er Vesvoodsku Syndare) 1. Joh. 3. v. 8. Rom. 6. v. 20. o. s. fr. Enn þa þui lijkur eirn Syndare / þa heyrer Gud hann ecke / Joh. 9. v. 31. Þar fyrer verdur þu fyrst ad giora Ydran

og Apkurhvarf.

6. Vier erum aller so velker og G. Fullkomner.

Svar. Ad vysu erum vier Pad af Natturunie / En vier purfum ecke ad vera pvilyker med Jafnade / Helldur meigum vier giorast sterker i DRottne / Eph. 6. v. 10. 1. Cor. 16. v. 13. Fyrer Tru og Kiærleika / Luc. 17. v. 5. 2. Thess. 1. v. 3.

7. Holldeden veikt / Matth. 26. v. 41.

Svar. En pa skal Anden vera pvi fusare og Reidubunare. Vaked par fyrer / og bidied / so ad pier falled ecke i pvilyka Freistne og Areiting. Krossfested Holldet / pa verdur pad veikara (so pier smed sigrad pad pess helldur) En Anden sterkur / Gal. 5. v. 24. J

Drottne høfum vier Styrkleik/ Eſa. 45. v. 24.

8. Holloed gyrneſt i mote Andanum.

Svar: Andeñ gyrneſt og ſo å moote Holldenu / ſo ad þeir Vm-vendtu og Idrande gefa ecke giørt hvad þeir Vilia (epter Holldenu) Gal. 5. v. 17. Gang-er þu nu i Andanum/ þa muntu ecke fullkomna Holldſens Gyrnd-er / hellour Kroſſfeſter þu þær / v. 16. 24. Cap. 2. v. 17.

9. Gud er viſſulega Myſkunſam-ur/hañ tiltur mig til Nadar/ hverſu margar og Stoorar ſem Synder mijnar eru.

Svar: Fyrer Guds Saker / Tala ecke þañig (nema þu lætt-er af Illu Framferde / og ſnuer þier til Guds af øllu Hiarta)

Syr-

Syr. 5. v. 4. o. s. fr. Hafstu eckert Illt ad framdeges under Flyku Skins: Han þeger ad sönnu leinge/ en þo straffar han epter a Hardlega/ Psalm. 50. v. 21. Hans Rettlæte er eins Stort og hans Myskunseme/ hvertia ef þu ecke adhyllest i Guds Otta og Sanre Jdrunar Audmykt/ þa fær þu vissulega ad reyna hans Rett- læte z hversu Straungt og þungt þad er.

20. Þankar og Hugrenningar giöra ecke ert Mein/ ecke heldur verdur ad þeim giört.

Svar: Ad sönnu er þvi so hætt- ad fyrer Mönnunum/ En Christ- us z hans Ord er Domare Hug- renninganna og Hiartans Hugar- lundar/ Ebr. 4. v. 12. Vondar

Augreffingar framkoma af Hiar-
tanu / þær Vanhelga og fordæ-
ma þig/Matth. 15. v. 19. Cap.
12. v. 35. Af þssum Ordum
munku fordæmast / Matth. 12.
v. 37.

11. Petr sem byr voru a Dögum vorw
engu betre (eñ eg)

Svar. Erfide Fedra vorra hef-
ur hloted med Banvirdu ad fyrer-
farast / þess hliotum vier nu ad
straffast vor/ þviad vier syndgud-
umst þar med a moots Drottne /
Jerem. 3. v. 24. o. s. fr. Lat
þig Endurleysa i fra Hiegooma
Athæfeepter Fedrana Vppset-
ninge/ 1. Petr. 1. v. 18. Guds Ord-
er. su Regla epter hverre vier eigū
ad laga oss alla / Eñ ecke ymer
Gamlu/ Es. 8. v. 11.

12. Hvad er Sæll sem ecke giører sier skrik-
ur neina Samvitsku (þad man ecke Sett-
la allt fyrer sig)?

Svar: Sa er Sæll er ecke dæ-
mer sig sialfur i þvi hañ niedtek-
ur og Reyner þad / Rom. 14.
v. 22. Nefnileg i þeim Hlut-
um sem eru Leyfeleger / so sem er
Fæda / o. s. fr. Eñ Madur
verdur vissulega ad giora sier
Samvitsku ad hañ Syndge ecke /
Psal. 119. v. 9.

13. Þad er ecke meire Fordæmingar Efne / og eingiñ Sierka hueñ þo Madur verde Kiendur og lætt Olvadur stöku siñum.

Svar: Þetta er Diöfulsins Lær-
doomur / hvern hañ hefur Pre-
dikad þeim i Hiarta sem hafa
Brefie Merke i Samvitskuñe / 1.
Tim. 4. v. 1. o. s. fr. Cap. 5.

v. 15. Spek B. 2. v. 6. o. f. fr. Ef. 22. v. 13. o. f. fr. Hvert er ecke Vej hvoſad allum Drycksuturum an Mismunar? Ef. 5. v. 11. o. f. fr. 22. Luc. 6. v. 25. Viſſulega eiga þeir ecke ad erfa Guds Rijke/ 1. Cor. 6. v. 10. Gal. 5. v. 21. Epheſ. 5. 18. Med þvi þeir þyngia Hiartad / Luc. 21. v. 34. Rom. 13. v. 13.

14. Hver vill viña ſo hañ verde ad Deyia.

Svar: Madur a ad Viña og Erfida ecke til Dauda edur gañga ſo fram̃ af ſier ad hañ hlióte Daudañ þar af / ſamt a hañ ad viña med goodre Samvitſku / 2. Theſſ. 3. v. 10. o. f. fr.

15. Þad er mañlegt og Kryſtelegt ad lata hvern hafa þañ Maler ſem hañ

lætur

lætur adra hafa.

Svar: Guds Rettlæte og Hefnd giörer so ad söñu / Samt eiga Meñerner ecke ad briotast i gegn Illu edur ad hefna sijn siálfer / Matth. 5. v. 39. Rom. 12. v. 17.

16. Ad söñu ætte eg ad vera (lifa) so / eñ hver getur þad.

Svar: Gud giefur þad so lagad fyrer þier / hañ vill giefa eitt Nytt Hiarta / Ezech. 36. v. 26. Og Guddomlegañ Krapt til Sálu hiálpar / 1. Pet. 1. v. 5. og 2. Petr. 1. v 2. 5. 8. Eñ þu ert kañske eñ þa Holldlega Siñadur og Guds Ovinur / Rom. 8. v. 5. 9.

17. Hver getur alltijd vered ad læra / lesa og heyra / Madur verdur og ad vinna fyrer sier.

Svar: Þetta byriar ad giöra

og

og hitt ecke ad vantækia. Allt hefur synd Tijd. Tijd / og Erfida eingin ad syydur / Hvorsu opt hefur þu ecke giort þitt Verk lostugt / og blessad þad eiginlig med Guds Orde? A Kvollde og Morgna / Item / A hvorium Sunudege gefur Gud þier Toom þar til / Ps. 127. v. 2. Matth. 4. v. 4.

8. Eg er nu ordenn Opgamall til ad glepa læra þad / Eingenn vilde kienna mier þa eg var Ungur.

Svar. Þad er ecke gott. Nie heldur er þad noog til Afsokunar fyrer þig / ad þu hefur fared so med þijna umlidna Æfe / 1. Pet. 4. v. 3. Enn villt þu þa enn nu ecke verda visari um þijna Saalar Velferd? Betra er ad giora Apturhvarf / þo Madur sie ordenn gam-

all

allt / helldur eñ ad fara þa añars til Helvijtes / Eñ Børneñ hvert, sum nu er kieñt / komast i Himnaríke/eñ þu alldrege/nema þu tak er hier Sidaskipte / og later þig uppfræda til Saaluhialpar.
19. Eg a Bibliu/ Postillu/ psalma og Bæna Book/ o.s.fr. Sem eg giet lesed i heima (hvoris eg þiente eckr hvern Messudag til Kyrkiu.)

Svar: Þad duger ad so miklu leite sem þad er til gagns: Eñ hefur þu og so nockud þar af i Hiartanu? Aña: kyñu allar þijnar Bækur ad vera: þinn Andvikne yfer þier til ad fella þig / eins og Hendske Gydinga / hvertes ed og so hefdu Heil. Ritning/ Joh. 5. v. 39. 40. Jer. 8. v. 8. Ebr. 10. v. 24. 25. Og þu skalt ad

ad fara til Kyrkiu a hverium Messu dege eingu ad sidur þegar þu ert Ohindradur.

20. Eg fyreverd mig og ottast ad eg verde fyrer Lade og Spotte.

Svar: Men Fyrerverda sig og skamast syn opilega er þeir ætlu ecke. Syr. 4. v. 24. Pad er Veg-semd ad hafa Guds Ord um̄ Hond. Ad vera Bankuhande er eingin Skom̄/ helldur er þad Svivirding ad vilia ecke Nema þad sem er Gott. Hvert Skam-ast þu þig ecke ad drygia Synd? En þu fyrerverdur þig / af þvi þar er eingen Lyst edur Rett Al-vara til hins gooda hia þier.

21. aller vier brigdum Margfalldlega/ Jac. 3. v. 2.

Svar; Brot edur Yfersiton meiga

meiga ecke kallast hreckyses Synd er/og ecke helldur mega hreckvises Synder kallast Avirdingar edur Brester-Sanchristner Mes kafa ster vara fyrer þessu / og gannga samt ecke Bgglaust fram.

22. Þeck Tru er þo Tru.

Svar : Gud þecker hana best hia þier. Ert þu þo ecke Andavaralaus edur Flærædesfullur ? Hughreister þu þig ecke siælfur i þijnum Syndum ? Hvert ber þu þig ad fa hana Ebida ? Hvert eru þessar Bppvakningar og Forsolur þier Liufar ? Hefur þu Andstyggd a ollum Hjerdtepskap og Hræsne ? Ert þu Neidvyrdur vid Gud og Men ? Reyndu þig/ hvert þu ert i Truñe / 2. Cor.

13. v. 5.

23. Þad hafa ſo marger Heilager Grafad:

Svar. (1.) Samt hafa þeir þo ecke lifad Ydrunarlauſt alla ſijna Æfe þadan i fra / ſem kaſt ſkie þu giører. (2.) Ecke hafa þeir hafnad Yferbot/ ecke helldur vared nie fegrad ſijn Afbrot. (3.) Þeir hafa ydraſt þegar i Stad. (4.) Þeim hefur ecke orded ad ſo ſtoorkoſtlega utan Einuſtie edur Tortvar. (5.) Eñ hafa og þar fyrer orded ad ſæta mørgum og þungum Refſingum. (6.) Alldrege giørſt þvilykt optar. (7.) Eñ epterfylgt Gude ſijdañ med þvi ſtærre og heitare Vandlæting og Alvorugiefne. Hvert ad alt þetta heima hiá þier? Ef

ſo

so er / Þvi epterfylger þu þa ecke þeirra goodu Dæmum.

24. Hvar Syndenn yvergnæfer/þar yver gnæfer Nꝏdenn enn myklu framar/ Rom. 5. v. 21.

Svar. Ad vissu/hvar Logmaal ed giorer Syndena Kieck Ogn=arlega i Bæivendanne/ so og for=dæmer hina Fyrstu Grynd / þar Ryker Nꝏdenn i Truńe/ og giefur meira Kiettlæte og Yferboot/ Enn Synden gat skadad / v. 21. Enn hvert villt þu draga Nꝏd Guds vors upp a Þverlynde? Jud. v. 24 Þad er/bruka hana til þina Syndvirdinga / og hallda so afram i Syndenne? Rom. 6. v. 12. Þad sie laangt fra / þar fyrer verdur þu ad deya fra henne / annars verdur Synden øflugre i þier/enn Nꝏdenn.

25. Eg hroosa ecke minum Heilagleika.

Svar. Ad leitast vera Heilagur/ eda ad kalla sig Heilagann / af Hrætne og Drambe/ er af Diøfl-lenum: Do kann eingenn Gud Drott enn ad, sem man samrar Iesu Christes Helgunar/ Ebr. 12. v. 14. Vier verdum ad vera Heilager/ þvi Gud er Heilagur/ 1. Pet. 1. v. 15. 16. 2. Cor. 6. v. 16. o. s. fr. Cap. 7. v. 1. Og þad i Christo og hans Anda, 1. Cor. 1. v. 30.

26. Kann skie þu viller og vera Eitt Heilagur?

Svar. Eingenn Sann-Christenn vill verænn Pharisaiskur Skyn-Heilagur/edur smæna adra Sann Christna med þvi Skamar-Nafne. Heilagleikans Nafn er myk-els til Tignarlegra og Guddoom-legra

[e]gra / eñ ad þad meige bruka ød-
um til Harbungar. Eñ ad giøt-
[i]ſt og verda Heilagur i Raun
[ſ]ettre / er oſſ boded og ſkipad /
Og Salar-Tepun vidlogd ef
þad ſkieдur ei / Eb. 12. v. 14.
Matth. 5. v. 8. 1. Pet. 1. v.
15. Pſal. 15.

17. Þad er ecke utaf Sumer af preſt-
unum ſem rilka haba þad-ſo (ſem
þu ert ad þara med.)

Svar. Ef þeir ann þarfar
þijngdu Samvitſkunum med ſijn-
[u]m Fortolum / þa giørdu þeir ad
Vijſu Synd / Matth. 23. v 4.
Eñ ef þeir fylgia grant Guds
Orde og Epferdæmum hiña
Chriſtnu er voru m Fyrſtu Old-
um / þa munt þu vijſt verda ad
ſtanda

standa þeim Reikning fyrer sijk-
ar Nædungar / hver ed hefur þa
senda. Þeir verda og lijka sialf
er ad giøra epter þvi sem þeir ha
fa fyrer ødrum / Matth. 23.
v. 3. 1. Cor. 9. v. 27.
Rom. 2. v. 19. til 25.

Giøred Ydran / Þviad Himnarijke er Nalægt.

Errata.

B. 10. b. Lin. 4. les Endurlausnare.
B. 12. a. l. 1. lesest ecke þetta Ord / Er.

Og hvad fleyra hefur yfersiest i Þryckingu þessarar Bookar / Er Gudhræddur Lesare umbedest ad Lagfæra og Lesa i Maaled.

